

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 404

Teisės aktai

49 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

2006 m. gruodžio 30 d.

Turinys

I Aktai, kuriuos skelbti privaloma

- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1923/2006, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 999/2001, nustatantį tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles ⁽¹⁾ 1
- ★ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą 9
- ★ 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis 26
- ★ 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 1926/2006/EB dėl Bendrijos veiksmų programos vartotojų politikos srityje sukūrimo (2007–2013 m.) ⁽¹⁾ 39

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE.

I

(Aktai, kuriuos skelbti privaloma)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1923/2006**2006 m. gruodžio 18 d.****iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 999/2001, nustatantį tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 152 straipsnio 4 dalies b punktą,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 999/2001 ⁽³⁾ siekiama Bendrijoje sukurti užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų (USE) teisinę bazę.

⁽¹⁾ OL C 234, 2005 9 22, p. 26.

⁽²⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2006 m. lapkričio 24 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 147, 2001 5 31, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1041/2006 (OL L 187, 2006 7 8, p. 10).

(2) 2005 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 932/2005, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 dėl pereinamojo laikotarpio priemonių pratęsimo ⁽⁴⁾, pereinamųjų priemonių, numatytų Reglamente (EB) Nr. 999/2001, taikymo laikotarpis buvo pratęstas iki 2007 m. liepos 1 d.

(3) Tarptautinio epizootijų biuro bendrojoje sesijoje, vykusioje 2003 m. gegužės mėn., buvo priimtas reglamentas, skirtas dabartiniams šalių klasifikacijos pagal jų galvijų spongiforminės encefalopatijos (GSE) riziką kriterijams supaprastinti. Pasiūlymas buvo priimtas 2005 m. gegužės mėn. bendrojoje sesijoje. Reglamento (EB) Nr. 999/2001 straipsniai turi būti pritaikyti taip, kad atspindėtų naują kategorijų sistemą, dėl kurios sutarta tarptautiniu lygiu.

(4) Dėl naujų pasiekimų mėginių ėmimo ir analizės srityje reikės iš esmės pakeisti Reglamento (EB) Nr. 999/2001 X priedą. Todėl būtina padaryti šiuo metu Reglamente (EB) Nr. 999/2001 vartojamos sąvokos „greitieji tyrimo metodai“ apibrėžimo tam tikrus techninius pakeitimus, kad būtų supaprastintas paskesnis to priedo struktūros pakeitimas.

(5) Bendrijos teisės aktų aiškumo tikslais reikėtų paaiškinti, kad pateikiamos sąvokos „mechanškai atskirta mėsa“ apibrėžimas, numatytas kituose maisto saugą reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose, Reglamente (EB) Nr. 999/2001 turėtų būti taikomas atsižvelgiant į USE likvidavimo priemones.

⁽⁴⁾ OL L 163, 2005 6 23, p. 1.

- (6) Reglamentas (EB) Nr. 999/2001 nustato GSE ir skrepi ligos stebėsenos programą. 2003 m. kovo 6–7 d. pareikštoje savo nuomonėje Mokslo iniciatyvinis komitetas (SSC) rekomendavo USE stebėsenos programą pradėti vykdyti tarp elninių. Todėl tame reglamente numatytą stebėsenos sistemą reikėtų taikyti ir kitų USE tyrimui, sudarius galimybę priimti paskesnes priemones dėl šios sistemos įgyvendinimo paskesniame etape.
- (7) Suderinta veisimo programa, skirta atrinkti USE atsparias avis, kaip pereinamoji priemonė buvo taikoma 2003 m. vasario 13 d. Komisijos sprendimu 2003/100/EB, nustatančiu minimalius veisimo programų sukūrimo reikalavimus, skirtus atsparumui užkrečiamoms avių spongiforminėms encefalopatijoms didinti⁽¹⁾. Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 reikėtų iš dalies pakeisti, nustatant tos programos nuolatinę teisinę bazę ir galimybę keisti tokias programas taip, kad jose būtų atsižvelgiama į įvertintus mokslo rezultatus ir į visus programų įgyvendinimo padarinius.
- (8) Reglamentu (EB) Nr. 999/2001 draudžiama tam tikrus gyvūnus šerti tam tikrais perdirbtais gyvūniniais baltymais, sudarant galimybę taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas. Dėl gyvūnų šėrimo draudimų naujų pokyčių gali prireikti padaryti to reglamento IV priedo pakeitimus. Būtina padaryti atitinkamo straipsnio tam tikrus techninius pakeitimus, kad būtų supaprastintas paskesnis to priedo struktūros pakeitimas.
- (9) 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, nustatantis sveikatos taisykles gyvūniniams šalutiniams produktams, neskirtiems vartoti žmonėms⁽²⁾, nustato nurodytų pavojingų medžiagų ir USE užkrėstų gyvūnų pašalinimo taisykles. Gyvūninių produktų tranzito per Bendrijos teritoriją taisyklės dabar jau patvirtintos. Bendrijos teisės aktų nuoseklumo dėlei Reglamente (EB) Nr. 999/2001 esančias taisykles dėl tokių medžiagų ir gyvūnų sunaikinimo reikėtų atitinkamai pakeisti nuoroda į Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, o nuorodą į Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 esančias tranzito taisykles reikėtų išbraukti.
- (10) Be to, dėl naujų pokyčių, susijusių su nurodytomis pavojingomis medžiagomis, reikės iš esmės pakeisti Reglamentu (EB) Nr. 999/2001 V priedą. Kad būtų supaprastintas paskesnis to priedo pakeitimas, būtina padaryti to reglamento atitinkamų nuostatų dabartinių formuluočių tam tikrus techninius pakeitimus.
- (11) Nors apsvaiginimas injekuojant dujų į kaukolės ertmę Bendrijoje uždraustas, dujų galima injekuoti apsvaiginus. Todėl būtina iš dalies pakeisti to Reglamento (EB) Nr. 999/2001 atitinkamas nuostatas dėl skerdimo būdų, kad būtų uždrausta po apsvaiginimo į kaukolės ertmę injekuoti dujų.
- (12) Komisijos reglamente (EB) Nr. 1915/2003, iš dalies keičiančiame Reglamentą (EB) Nr. 999/2001⁽³⁾, pateikiamos naujos nuostatos dėl avių ir ožkų skrepi ligos likvidavimo. Todėl būtina atitinkamai uždrausti avių ir ožkų perkėlimą iš ūkių, kuriuose skrepi liga oficialiai įtariama.
- (13) Vykstant mokslo žinių plėtrai, reikėtų šiuo Reglamentu (EB) Nr. 999/2001 leisti galvijų, avių ir ožkų, jų spermų, embrionų ir kiaušinėlių pateikimo į rinką ir eksporto taisykles taikyti kitoms gyvūnų rūšims.
- (14) 1998 m. birželio 26 d. Mokslo iniciatyvinio komiteto nuomonėje nurodoma, kad reikėtų atsižvelgti į tam tikrus apribojimus, taikomus dikalcio fosfato gamybai skirtos žaliavos šaltinių paieškai. Dikalcio fosfatą reikėtų atitinkamai išbraukti iš produktų, kurių pateikimas į rinką pagal Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 nėra ribojamas, sąrašo. Reikėtų paaiškinti, kodėl pienui ir pieno produktams apribojimai netaikomi.
- (15) Remiantis mokslo žinių plėtra bei rizikos klasifikavimo pokyčiais ir nepaisant galimybės patvirtinti apsaugos priemonės, Reglamente (EB) Nr. 999/2001 turėtų būti leidžiama pagal komitologijos procedūrą priimti konkretesnius reikalavimus, taikomus gyvūninių produktų, kurių kilmės šalys yra kontroliuojamą ar nenustatytą USE riziką keliančios valstybės narės ar trečiosios šalys, pateikimui į rinką ir eksportui.
- (16) Reglamentui (EB) Nr. 999/2001 įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti priimtose vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ OL L 41, 2003 2 14, p. 41.

⁽²⁾ OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 208/2006 (OL L 36, 2006 2 8, p. 25).

⁽³⁾ OL L 283, 2003 10 31, p. 29.

⁽⁴⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

(17) Visų pirma, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti sprendimus, patvirtinančius greituosius tyrimo metodus, patikslinančius gyvūnų amžių, nustatančius leistino nuokrypio lygį, leidžiančius šerti jaunos gyvūnus, priklausančius atrajotojų rūšims, iš žuvų gautais baltymais ir išplečiančius tam tikrų nuostatų taikymą kitoms gyvūnų rūšims; nustatyti taisykles, leidžiančias daryti pareigų, susijusių su nurodytos pavojingos medžiagos pašalinimu ir sunaikinimu, išimtis; nustatyti kriterijus, kuriais remiantis galima įrodyti, kad epidemiologinė padėtis gerėja, ir kriterijus išimtimis dėl tam tikrų apribojimų suteikti, taip pat priimti sprendimus dėl gamybos procesų. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos keisti neesmines Reglamento (EB) Nr. 999/2001 nuostatas ir (arba) jį papildyti naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turėtų būti priimanos taikant reguliavimo procedūrą su tikrinimu, numatytą Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje.

(18) Todėl Reglamentą (EB) Nr. 999/2001 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 999/2001 iš dalies keičiamas taip:

1) Įterpiama ši konstatuojamoji dalis:

„(8a) Šerti ne atrajotojus tam tikrais gyvūniniais perdirbtais baltymais, pagamintais iš ne atrajotojų, turėtų būti leidžiama atsižvelgiant į draudimą šerti gyvūnus perdirbtais tų pačių rūšių gyvūnais ar jų dalimis, kaip nustatyta 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1774/2002, nustatančiame sveikatos taisykles gyvūniniais šalutiniais produktais, neskirtiems vartoti žmonėms (*), ir į kontrolės aspektus, ypač susijusius su išskyrimu tam tikroms rūšims būdingų baltymų, gautų iš perdirbtų gyvūnų, kaip nurodyta komunikate apie USE programą, kuri Komisija patvirtino 2005 m. liepos 15 d.

(*) OL L 273, 2002 10 10, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 208/2006 (OL L 36, 2006 2 8, p. 25).“;

2) Įterpiamos šios konstatuojamosios dalys:

„(11a) Europos Parlamentas 2004 m. spalio 28 d. rezoliucijoje (**) išreiškė nerimą dėl atrajotojų šėrimo gyvūniniais baltymais, kurie nėra natūrali suaugusio galvijo pašaro dalis. Kilus krizėms dėl GSE bei snukio ir nagų ligos vis dažniau manoma, kad

geriausias būdas apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą — laikyti ir šerti gyvūnus atsižvelgiant į atskirų rūšių ypatybes. Pagal prevencijos principą ir laikantis atrajotojų natūralių šėrimo ir gyvenimo sąlygų svarbu ir toliau drausti atrajotojus šerti gyvūniniais baltymais, kurie įprastomis sąlygomis nėra natūralus jų pašaras.

(11b) Mechanškai atskirta mėsa gaunama mechaninėmis priemonėmis nuimant mėsą nuo kaulų taip, kad raumens skaidulų struktūra suardoma arba pakeičiama. Mėsoje gali būti kaulų ir antkaulių (kaulo dengiamoji plėvė) dalelių. Todėl mechanškai atskiriama mėsa neprilygsta įprastai mėsai. Todėl reikėtų persvarstyti jos naudojimą žmonių maistui.

(**) OL C 174 E, 2005 7 14, p. 178.“;

3) 3 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) 1 punktą pakeičiamas taip:

„l) greitieji tyrimo metodai: X priede išvardyti atrankos metodai, kurių tyrimo rezultatai gaunami per 24 valandas“;

b) pridedami šie punktai:

„n) mechanškai atskirta mėsa arba MAM: produktas, gautas mechaninėmis priemonėmis nuimant mėsą nuo kaulų, kai suardoma arba pakeičiama raumens skaidulų struktūra;

o) pasyvi priežiūra: pranešimas apie visus gyvūnus, įtariamus užsikrėtus USE, ir, kur USE tikimybės negalima atmesti atlikus klinikinius tyrimus, laboratorinis šių gyvūnų tyrimas;

p) aktyvi priežiūra: tyrimas gyvūnų, apie kuriuos nepranešta, kad jie įtariamai užsikrėtę USE, pvz., skubiai paskersti gyvūnai, gyvūnai, kurių *ante mortem* apžiūros metu pastebėta sutrikimų, nugalaišę gyvūnai, sveiki paskersti gyvūnai ir dėl USE paskersti gyvūnai, ypač siekiant nustatyti USE raidą ir paplitimą šalyje arba regione.“;

4) 5 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybių narių, trečiųjų šalių arba regionų (toliau — šalys ar regionai) GSE padėtis apibrėžiama priskiriant vienai iš trijų kategorijų:

— nedidelė GSE rizika, kaip apibrėžta II priede,

— kontroliuojama GSE rizika, kaip apibrėžta II priede,

— nenustatyta GSE rizika, kaip apibrėžta II priede.

Šalių ar regionų GSE padėtį galima apibrėžti tik vadovaujantis II priedo A skyriuje išvardytais kriterijais. Šie kriterijai apima rizikos analizės, kuri grindžiama visais faktoriais, galinčiais, kaip nurodyta II priedo B skyriuje, per tam tikrą laiką daryti įtaką galvijų spongiforminės encefalopatijos pasireiškimui, ir tų faktorių raida, rezultatais, taip pat išsamias aktyvios ir pasyvios priežiūros priemonės atsižvelgiant į šalies ar regiono rizikos kategoriją.

Valstybės narės ir trečiosios šalys, norinčios išlikti trečiųjų šalių, turinčių leidimą eksportuoti šiame reglamente išvardytus gyvūnus arba produktus į Bendriją, sąrašę, pateikia Komisijai prašymą apibrėžti GSE padėtį jose ir atitinkamą informaciją apie II priedo A skyriuje nurodytus kriterijus, II priedo B skyriuje apibrėžtus galimus rizikos faktorius ir jų raidą.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės ir trečiosios šalys, kurios nepateikė prašymo pagal šio straipsnio 1 dalies trečią pastraipą, jei iš jų teritorijos vežami gyvi gyvūnai ar gyvūniniai produktai, laikosi importo reikalavimų, taikomų nenustatytą GSE riziką keliančioms šalims, iki tol, kol jos pateikia tokį prašymą ir priimamas galutinis sprendimas dėl jų GSE statuso.“;

5) 6 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Laikydamosi III priedo, kiekviena valstybė narė kasmet vykdo USE stebėsenos programą, pagrįstą aktyvia ir pasyvia priežiūra. Programos metu vykdoma atranka taikant greituosius tyrimo metodus, jei tokia programa nustatyta atitinkamoms gyvūnų rūšims.

Tuo tikslu 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka patvirtinami į X priede pateikiamą sąrašą įtraukiami greitieji tyrimo metodai.“;

b) įterpiamos šios dalys:

„1a. 1 dalyje nurodyta metinė stebėsenos programa apima bent šias subpopuliacijas:

- a) visus daugiau nei 24 mėnesių amžiaus galvijus, pristatytus skubiai paskersti, arba galvijus, kurių *ante mortem* apžiūros metu pastebėta sutrikimų;
- b) visus daugiau nei 30 mėnesių amžiaus galvijus, paskerstus normaliomis sąlygomis ir skirtus žmonėms vartoti;
- c) visus daugiau nei 24 mėnesių amžiaus galvijus, kurie nebuvo paskersti vartoti žmonių maistui ir kurie nugaišo arba buvo paskersti ūkyje, nugaišo vežami arba skerdykloje (nugaišusius gyvūnus).

Valstybės narės gali nuspręsti nukrypti nuo c punkto nuostatų ir netaikyti jų atokiuose regionuose, kuriuose gyvūnų tankumas yra mažas ir kur nėra organizuotai surenkami nugaišę gyvūnai. Valstybės narės, kurios naudojasi šia galimybe, praneša apie tai Komisijai ir pateikia atitinkamų regionų sąrašą bei pagrindžia taikomas išimtis. Išimties negalima taikyti daugiau negu 10 % valstybės narės galvijų populiacijos.

1b. Pasitarus su atitinkamu moksliniu komitetu, 1a dalies a ir c punktuose nustatytas amžius gali būti pako-reguotas atsižvelgiant į mokslinę pažangą ir vadovaujantis 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

Valstybės narės prašymu, kuri, remdamasi 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka apibrėžtais kriterijais, gali įrodyti, kad šalies epidemiologinė padėtis gerėja, metinės stebėsenos programos gali būti dar kartą svarstomos.

Atitinkama valstybė narė, remdamasi visapusiška rizikos analize, įrodo savo gebėjimą nustatyti taikomų priemonių efektyvumą ir užtikrinti žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugą. Pirmiausia valstybė narė turi įrodyti, kad:

- a) remiantis nuolat atnaujinamais patikrinimų rezultatais, akivaizdžiai mažėja arba nuolat laikosi nedidelis GSE atvejų skaičius;
- b) valstybė narė įgyvendino ir mažiausia šešerius metus laikėsi visų GSE atvejų tikrinimo schemos (Bendrijos teisės aktai dėl gyvūnų stebėjimo ir atpažinimo bei GSE stebėjimo);
- c) kad bent šešerius metus ji įgyvendino ir vykdė Bendrijos teisės aktus dėl draudimo fermose auginamus gyvūnus šerti gyvūniniais baltymais.“;

c) pridedama ši dalis:

„5. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės priimamos 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

6) Įterpiamas šis straipsnis:

„6a straipsnis

Veisimo programos

1. Valstybės narės gali pradėti vykdyti veisimo programas, skirtas jų avių populacijose USE atsparių gyvūnų atrankai. Vykdam šias programas, taikoma tam tikrų USE atsparių bandų atpažinimo sistema ir jos gali būti pratęsimos, kad, remiantis mokslinių tyrimų duomenimis, įrodančiais kitų gyvūnų rūšių tam tikrų genotipų atsparumą USE, būtų tiriamos tos rūšys.

2. Programų, numatytų šio straipsnio 1 dalyje, konkrečios taisyklės patvirtinamos 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

3. Valstybės narės, kurios pradeda vykdyti veisimo programas, nuolat pateikia Komisijai pranešimus siekdamas, kad programos būtų moksliskai įvertintos, ypač būtų atsižvelgta į jų poveikį USE plitimui, taip pat genetinei įvairovei ir kintamumui, senų, retų arba prie tam tikro regiono gerai prisitaikiusių avių veislių auginimui. Mokslinių tyrimų rezultatai ir bendras veisimo programų poveikis turi būti nuolat įvertinami ir prireikus tos programos turi būti atitinkamai koreguojamos.“;

7) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1–4 dalys pakeičiamos taip:

„1. Atrajotojų šėrimas gyvūniniais baltymais yra draudžiamas.

2. Atsižvelgiant į IV priedą, 1 dalyje nurodytas draudimas taip pat taikomas gyvūnams, kurie nėra atrajotojai ir kuriems netaikomi šėrimo gyvūniniais produktais draudimai.

3. 1 ir 2 dalys taikomos nepažeidžiant IV priede išdėstytų nuostatų, nustatančių nuostatas, leidžiančias nukrypti nuo tose dalyse išvardytų draudimų.

Komisija 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka ir remdamasi moksliskai pagrįstu jaunų atrajotojų mitybos poreikių įvertinimu, taip pat atsižvelgdama į šio straipsnio įgyvendinimo taisykles, nurodytas šio straipsnio 5 dalyje, ir vadovaudamasi šio nukrypimo kontrolės aspektų įvertinimu, gali nuspręsti leisti šerti jaunos gyvūnus, priklausančius atrajotojų rūšims, iš žuvų gautais baltymais.

4. Nenustatytą GSE riziką keliančioms valstybėms narėms arba jų regionams neleidžiama eksportuoti arba saugoti ūkiuose auginamiems gyvūnams skirtų pašarų su žinduolių baltymais, arba žinduoliams skirtų pašarų su perdirbtais žinduolių baltymais, išskyrus pašarus šunims, katėms ir kailiniams gyvūnams.

Nenustatytą GSE riziką keliančioms trečiosioms šalims arba jų regionams neleidžiama eksportuoti į Bendriją ūkiuose auginamiems gyvūnams skirtų pašarų su žinduolių baltymais, arba žinduoliams skirtų pašarų su perdirbtais žinduolių baltymais, išskyrus pašarus šunims, katėms ir kailiniams gyvūnams.

Valstybei narei ar trečiajai šaliai pateikus prašymą, remiantis išsamiais kriterijais, kurie turi būti nustatyti 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtas sprendimas suteikti individualias šioje dalyje numatytų apribojimų išimtis. Kiekvienoje išimtyje atsižvelgiama į šio straipsnio 3 dalies nuostatas.“;

b) įterpiama ši dalis:

„4a. Remiantis palankiu rizikos įvertinimu, kuriame atsižvelgiama bent į užkrato kiekį ir galimą jo šaltinį bei galutinę siuntos paskirties vietą, 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtas sprendimas nustatyti leistino nuokrypio lygį nedideliame gyvūninių baltymų, esančių pašaruose, kiekiui, atsiradusiam dėl atsitiktinio ir techniškai neišvengiamo užteršimo.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės, visų pirma taisyklės dėl užteršimo prevencijos ir dėl mėginių ėmimo bei analizės, reikalingų patikrinti atitiktį šiam straipsniui, metodų, priimamos 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka. Šios taisyklės grindžiamos Komisijos pranešimu, kuriuo informuojama apie gyvūninių pašarų kilmę, apdirbimą, kontrolę ir atsekamumą.“;

8) 8 straipsnio 1–5 dalys pakeičiamos taip:

„1. Atsižvelgiant į šio reglamento V priedą ir Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, nurodyta pavojinga medžiaga pašalinama ir sunaikinama. Jos neleidžiama importuoti į Bendriją. V priede nurodytų pavojingų medžiagų sąrašas apima bent 12 mėnesių amžiaus galvijų smegenis, stuburo smegenis, akis ir tonziles bei galvijų, kurių amžių reikia nustatyti 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, stuburus. Atsižvelgiant į skirtingas rizikos kategorijas, numatytas 5 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje, bei 6 straipsnio 1a dalies ir 1b dalies b punkto reikalavimus, nurodytų pavojingų medžiagų sąrašas V priede atitinkamai pakeičiamas.

2. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma gyvūnų audiniams, jei šie buvo tiriami alternatyviu tyrimo metodu, tam tikslui patvirtintu 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka, jeigu šis metodas, nurodytas X priede esančiame sąraše, taikomas laikantis V priede numatytų sąlygų, ir to tyrimo rezultatai buvo neigiami.

Valstybės narės, leidžiančios taikyti alternatyvų tyrimo metodą pagal šią dalį, privalo apie tai pranešti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai.

3. Kontroliuojamą arba nenustatytą GSE riziką keliančiose valstybėse narėse arba jų regionuose galvijus, ožkas ir avis, kurių mėsa skirta žmonių maistui ir gyvūnų pašarui, draudžiama užmušti apsvaigus slopinant jų centrinės nervų sistemos veiklą, pailginto virbo formos prietaisą ikišant į kaukolės ertmę arba į kaukolės ertmę įleidžiant dujų.

4. V priede numatyti duomenys, susiję su amžiaus nustatymu, gali būti koreguojami. Darant tokius pataisymus remiamasi naujausiais mokslinių tyrimų rezultatais dėl statistinės USE tikimybės tam tikroje Bendrijos galvijų, avių ir ožkų amžiaus grupėje.

5. 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka gali būti patvirtintos taisyklės, numatančios išimtis dėl šio straipsnio 1–4 dalių, susijusios su 7 straipsnio 1 dalyje nustatyto draudimo šerti taikymo pradžia arba, prireikus, kontroliuojamą GSE riziką keliančių trečiųjų šalių arba jų regionų atžvilgiu — draudimo šerti atrajotojus žinduolių baltymais taikymo pradžia, siekiant apriboti reikalavimus pašalinti ir sunaikinti nurodytą pavojingą medžiagą, gautą iš gyvūnų, atsivestų prieš draudimo įsigaliojimą atitinkamose šalyse ar regionuose.“;

9) 9 straipsnio 1 ir 2 dalys pakeičiamos taip:

„1. Gyvūniniai produktai, išvardyti VI priede, gaminami naudojant gamybos procesus, patvirtintus 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

2. Galvijų, avių ir ožkų kaulai iš kontroliuojamą arba nenustatytą GSE riziką keliančių šalių ar regionų negali būti naudojami mechanškai atskirtos mėsos (MAM) gamybai. Iki 2008 m. liepos 1 d. valstybės narės Komisijai pateikia pranešimą apie jų teritorijoje taikomą MAM panaudojimo ir gamybos metodą. Šiame pranešime turi būti pareiškimas, ar valstybė narė ketina tęsti MAM gamybą.

Po to Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia komunikatą apie būsimą MAM poreikį ir panaudojimą Bendrijoje, taip pat apie vartotojų informavimo politiką.“;

10) 12 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Kiekvieno gyvūno, įtariamo užsikrėtus USE, perkėlimas oficialiai apribojamas, kol nebus žinomi kompetentingos institucijos atliekamo klinikinio ir epidemiologinio tyrimo rezultatai, arba gyvūnas nužudomas, kad oficialiai kontroliuojamoje laboratorijoje būtų atlikta analizė.

Jei valstybėje narėje esančiame ūkyje oficialiai įtariama, kad galvijus užsikrėtęs USE, visų kitų galvijų, laikomų tame pačiame ūkyje, perkėlimas oficialiai apribojamas, kol nebus gauti tyrimo rezultatai. Jei valstybėje narėje esančiame ūkyje oficialiai įtariama, kad avis ar ožka užsikrėtusi USE, visų kitų avių ar ožkų, laikomų tame pačiame ūkyje, perkėlimas oficialiai apribojamas, kol nebus gauti tyrimo rezultatai.

Tačiau jei kompetentinga institucija gauna įrodymų, kad ūkis, kuriame įtarus USE buvo laikomas gyvūnas, nėra tas ūkis, kuriame gyvūnas galėjo užsikrėsti USE, ji gali

nuspręsti oficialiai apriboti tik gyvūno, įtariamo užsikrėtus, perkėlimą.

Jeigu atrodo, kad tai būtina, kompetentinga institucija, atsižvelgdama į turimą epidemiologinę informaciją, taip pat gali nuspręsti įvesti oficialią kontrolę kituose ūkiuose arba tik ūkyje, kuriame buvo užsikrėsta.

24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir nukrypstant nuo šioje dalyje numatytų oficialių perkėlimo apribojimų, valstybė narė gali netaikyti tokių apribojimų, jei ta valstybė narė taiko lygiavertę apsaugą užtikrinančias priemones, pagrįstas tinkamu galimos rizikos žmonių ar gyvūnų sveikatai įvertinimu.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Atsižvelgiant į Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002 ir atliekant oficialią kontrolę, kol bus patvirtinta neigiama diagnozė, įtariamo gyvūno visos kūno dalys saugomos arba sunaikinamos.“;

11) 13 straipsnio 1 dalis iš dalies keičiama taip:

a) a punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„a) atsižvelgiant į Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, visos gyvūno kūno dalys visiškai sunaikinamos, išskyrus medžiagą, skirtą aprašams parengti pagal šio reglamento III priedo B skyrių.“;

b) c punkto pirma pastraipa pakeičiama taip:

„c) visi gyvūnai ir gyvūniniai produktai, nurodyti šio reglamento VII priedo 2 punkte, kurie, atlikus šios dalies b punkte nurodytą tyrimą, pasirodo esą pavojingi, užmušami ir visiškai sunaikinami, atsižvelgiant į Reglamentą (EB) Nr. 1774/2002.“;

c) po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Valstybės narės prašymu ir remiantis teigiamu rizikos įvertinimu, ypač atsižvelgiant į valstybėje narėje vykdomas kontrolės priemones, 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka gali būti priimtas sprendimas leisti šioje dalyje minimus galvijus naudoti iki jų produktyvaus gyvenimo pabaigos.“;

12) 15 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. 24 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos gali būti taikomos kitoms gyvūnų rūšims.

4. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės gali būti priimamos 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“;

13) 16 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) pienas ir pieno produktai, kailis ir oda, želatina ir kolagenas, gauti iš kailio ir odos.“;

b) 2 ir 3 dalys pakeičiamos taip:

„2. Gyvūniniai produktai, importuojami iš kontroliuojamą arba nenustatytą GSE riziką keliančios trečiosios šalies, turi būti gaunami iš sveikų galvijų, ožkų ir avių, kurių centrinės nervų sistemos audinys nebuvo sudraskytas arba kurie nebuvo užmušti į kaukolės ertmę įnešant dujų, kaip nurodyta 8 straipsnio 3 dalyje.

3. Gyvūniniai maisto produktai, kurie turi galvijų medžiagų ir kurių kilmės šalis yra nenustatyta GSE riziką kelianti šalis ar regionas, negali būti pateikiami į rinką, nebent jie pagaminti iš gyvūnų:

a) gimusių praėjus aštuoneriems metams po datos, kai buvo efektyviai įgyvendintas draudimas šerti atrajotojus žinduolių baltymais; ir

b) gimusių, užaugusių ir laikytų bandoje, kurioms priklausantys gyvūnai mažiausiai septynerius metus nesirgo GSE ir tai patvirtinta dokumentais.

Be to, iš atrajotojų gauti maisto produktai negali būti siunčiami iš nenustatytą GSE riziką keliančios valstybės narės arba jos regiono į kitą valstybę narę arba importuojami iš nenustatytą GSE riziką keliančios trečiosios šalies.

Šis draudimas netaikomas gyvūniniams produktams, išvardytiems VIII priedo C skyriuje ir atitinkantiems VIII priedo C skyriaus reikalavimus.

Prie jų turi būti pridemas oficialaus veterinarijos gydytojo išduotas gyvūno sveikatos pažymėjimas, patvirtinantis, kad produktai buvo pagaminti laikantis šio reglamento.“;

14) Įterpiamas šis straipsnis:

„23a straipsnis

Taikant 24 straipsnio 3 dalyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu priimamos šios priemonės, skirtos keisti neesmines šio reglamento nuostatas, įskaitant jo papildymą:

a) 6 straipsnio 1 dalyje ir 8 straipsnio 2 dalyje nurodytų greitųjų tyrimo metodų patvirtinimas,

b) 6 straipsnio 1b dalyje nurodyto amžiaus koregavimas,

c) 6 straipsnio 1b dalyje nuodėti kriterijai, kuriais siekiama įrodyti, kad epidemiologinė padėtis gerėja,

d) sprendimas leisti šerti jaunos gyvūnus, priklausančius atrajotojų rūšims, iš žuvų gautais baltymais, kaip nurodyta 7 straipsnio 3 dalyje,

e) kriterijai suteikti 7 straipsnio 4 dalyje nurodytų apribojimų išimtis,

f) sprendimas nustatyti leistino nuokrypio lygį, kaip nurodyta 7 straipsnio 4a dalyje,

g) sprendimas dėl amžiaus, kaip nurodyta 8 straipsnio 1 dalyje,

h) taisyklės, numatančios išimtis, susijusias su reikalavimu pašalinti ir sunaikinti nurodytą pavojingą medžiagą, kaip nurodyta 8 straipsnio 5 dalyje,

i) 9 straipsnio 1 dalyje nurodytas gamybos procesų patvirtinimas,

j) sprendimas tam tikras nuostatas taikyti kitoms gyvūnų rūšims, kaip nurodyta 15 straipsnio 3 dalyje.“;

15) 24 straipsnis pakeičiamas taip:

„24 straipsnis

Komitetai

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas. Tačiau dėl 6a straipsnio Komisija taip pat konsultuojasi su Zootechnikos nuolatiniu komitetu.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.

To sprendimo 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis — trys mėnesiai, o šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje nurodytų apsaugos priemonių atveju — 15 dienų.

3. Darant nuorodą į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.“;

16) Įterpiamas šis straipsnis:

„24a straipsnis

Taikant vieną iš 24 straipsnyje numatytų procedūrų priimtinai sprendimai grindžiami tinkamu galimos rizikos žmogaus ir gyvūnų sveikatai įvertinimu ir, atsižvelgiant į egzistuojančius mokslinius įrodymus, turi būti išlaikomas arba, jeigu tai mokslškai pagrįsta, padidintas Bendrijoje užtikrinamas žmonių ir gyvūnų sveikatos apsaugos lygis.“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 18 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-E. ENESTAM

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTĄ (EB) NR. 1924/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Vis daugiau maisto produktų Bendrijoje ženklinama ir reklamuojama pateikiant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą. Siekiant užtikrinti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir palengvinti jiems pasirinkimą, į rinką pateikiami produktai turi būti saugūs bei atitinkamai paženklininti.
- (2) Su minėtais teiginiais susijusių nacionalinių nuostatų skirtumai gali trukdyti maisto produktams laisvai judėti ir sukurti nelygias konkurencijos sąlygas. Dėl šių priežasčių jie daro tiesioginį poveikį vidaus rinkos funkcionavimui. Todėl reikia priimti Bendrijos taisyklės dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo.
- (3) Bendros ženklinimo nuostatos pateikiamos 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ⁽³⁾. Direktyva 2000/13/EB iš esmės draudžiamas informacijos, kuri klaidintų pirkėją arba priskirtų maisto produktams vaistines savybes, naudojimas. Šis reglamentas turėtų papildyti Direktyvos 2000/13/EB bendruosius principus ir nustatyti konkrečias nuostatas dėl teiginių apie vartotojams tiekiamų produktų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo.

- (4) Šis reglamentas turėtų būti taikomas visiems teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą, skelbiamiems komerciniuose pranešimuose, įskaitant, *inter alia*, bendro pobūdžio maisto produktų reklamą ir reklamines kampanijas, kurias visiškai ar iš dalies remia valdžios institucijos. Jis neturėtų būti taikomas teiginiais nekomercinio pobūdžio pranešimuose, pavyzdžiui, visuomenės sveikatos institucijų ir tarnybų skelbiamose mitybos gairėse ir patarimuose arba spaudoje ir moksliniuose leidiniuose skelbiamuose nekomerciniuose pranešimuose ir informacijoje. Šis reglamentas taip pat turėtų būti taikomas prekių ženklams ir kitiems prekių pavadinimams, kurie gali būti suprasti kaip teiginiai apie maistingumą ar sveikatingumą.

- (5) Šio reglamento taikymo sritis neapima teiginių apie maistingumą, kuriuose nurodytas nenaudingas poveikis; valstybės narės, kurios ketina įvesti su teiginiais apie maistingumą, kuriuose nurodytas nenaudingas poveikis, susijusias nacionalines sistemas, turėtų apie tokias sistemas pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms pagal 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/34/EB, nustatančią informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką ⁽⁴⁾.

- (6) Tarptautiniu lygiu *Codex Alimentarius* 1991 m. patvirtino Bendras teiginių gaires ir 1997 m. Teiginių apie maistingumą vartojimo gaires. Pastarųjų pakeitimą 2004 m. patvirtino *Codex Alimentarius* komisija. Tai pakeitimas, susijęs su teiginių apie sveikatingumą įtraukimu į 1997 m. gaires. Tinkamai atsižvelgta į *Codex* gairėse nustatytus sąvokų apibrėžimus ir sąlygas.

- (7) Galimybė vartoti teiginį „mažai riebalų“ 1994 m. gruodžio 5 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 2991/94, nustatančiame tepinių riebalų standartus ⁽⁵⁾, numatytiems tepiesiems riebalams turėtų būti kuo greičiau suderinta su šio reglamento nuostatomis. Tuo tarpu Reglamentas (EB) Nr. 2991/94 taikomas produktams, kuriuos jis apima.

⁽¹⁾ OL C 110, 2004 4 30, p. 18.

⁽²⁾ 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2005 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 80 E, 2006 4 4, p. 43) ir 2006 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/89/EB (OL L 308, 2003 11 25, p. 15).

⁽⁴⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2003 m. Stojimo aktu.

⁽⁵⁾ OL L 316, 1994 12 9, p. 2.

- (8) Maisto produkto sudėtyje gali būti daug maistinių ar fiziologiniu poveikiu pasižyminčių maistinių ir kitų medžiagų, kurios gali būti minimos teiginyje, įskaitant, tačiau neapsiribojant vitaminais, mineralais su mikroelementais, amino rūgštimis, nepakeičiamomis riebalų rūgštimis, skaidulinėmis medžiagomis, įvairiais augalais ir žolių ekstraktais. Todėl turėtų būti nustatyti bendrieji principai, taikytini visiems teiginiams apie maisto produktus siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, suteikti vartotojams reikalingą informaciją, kad jie galėtų rinktis gerai žinodami faktus, taip pat sukurti vienodas konkurencijos sąlygas maisto pramonėje.
- (9) Maisto produktus, kurių reklamoje yra teiginių, vartotojai gali palaikyti produktais, turinčiais maistinių, fiziologinių ar kitų sveikatai naudingų privalumų palyginti su panašiais arba kitais produktais, kurie nėra papildyti tokiomis maistinėmis medžiagomis ir kitais priedais. Tai gali paskatinti vartotojus priimti sprendimus, tiesiogiai lemiančius tokį pavienių maistinių ar kitų medžiagų bendrą suvartojamą kiekį, kuris neatitiktų mokslininkų rekomenduojamo kiekio. Siekiant užkirsti kelią šiam galimam nepageidautinam poveikiui, maisto produktus žymintiems teiginiams reikėtų taikyti tam tikrus apribojimus. Todėl tam tikrų medžiagų, pavyzdžiui, alkoholio, kiekis produkte arba produkto maistinių medžiagų apibūdinimas yra tinkami kriterijai nusprendžiant, ar produktas gali būti pažymėtas atitinkamais teiginiais. Tokių kriterijų naudojimas nacionaliniu lygiu nors ir būtų pateisinamas, kaip sudarantis vartotojams sąlygas pasirinkti produktus remiantis informacija apie maistingumą, galėtų sudaryti kliūčių Bendrijos vidaus prekybai ir todėl turėtų būti suderintas Bendrijos lygiu.
- (10) Taikant maistinių medžiagų apibūdinimą kaip kriterijų, būtų siekiama išvengti, kad teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą slėptų bendrą maisto produkto maistingumą, ir tai galėtų klaidinti vartotojus, norinčius pasirinkti sveikus produktus subalansuotai mitybai. Šiame reglamente numatytais maistinių medžiagų apibūdinimais būtų siekiama vienintelio tikslo — reglamentuoti aplinkybes, kuriomis leidžiama vartoti teiginius. Jie turėtų būti pagrįsti visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis apie mitybos ir sveikatos ryšį. Tačiau apibūdinimai taip pat neturėtų užkirsti kelio produktų naujovėms ir juose turėtų būti atsižvelgta į mitybos įpročių ir tradicijų įvairovę ir į tai, kad atskiri produktai gali vaidinti svarbų vaidmenį bendroje mityboje.
- (11) Nustatant maistinių medžiagų apibūdinimus reikėtų atsižvelgti į įvairių maistinių medžiagų ir maistinių arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų kiekį, ypač į riebalų, sočiųjų riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos/natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug, taip pat polinesočiųjų ir mononesočiųjų riebalų, kitų nei cukrūs žinomų angliavandenių, vitaminų, mineralų, baltymų ir skaidulinių medžiagų. Nustatant maistinių medžiagų apibūdinimą turėtų būti atsižvelgiama į įvairias maisto produktų kategorijas ir tų maisto produktų reikalingumą bei svarbą bendrai mitybai. Reikalavimui laikytis nustatytų tam tikrų maisto produktų ar maisto kategorijų maistinių medžiagų apibūdinimų, atsižvelgiant į jų reikalingumą ir svarbą visuomenės mitybai, gali prireikti daryti išimtį. Tam reikėtų imtis sudėtinųjų techninių veiksmų, o Komisijai turėtų būti patikėta patvirtinti atitinkamas priemones atsižvelgiant į Europos maisto saugos tarnybos patarimus.
- (12) Skysti maisto papildai, kaip apibrėžta 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo⁽¹⁾, turintys daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio, pagal šį reglamentą nėra laikomi gėrimais.
- (13) Šiuo metu kai kuriose valstybėse narėse ženklinant ir reklamuojant maisto produktus vartojami įvairūs teiginiai, susiję su medžiagomis, kurių naudingas poveikis nebuvo įrodytas arba kurias šiuo metu mokslininkai vertina nevienareikšmiškai. Būtina užtikrinti, kad medžiagų, apie kurias pateikiamas teiginys, naudingas maistinis ar fiziologinis poveikis būtų įrodytas.
- (14) Siekiant užtikrinti, kad pateikiami teiginiai būtų teisingi, būtina, kad teiginyje minimos medžiagos galutiniame produkte būtų pakankamas kiekis arba tos medžiagos nebūtų ar jos kiekis būtų tinkamai sumažintas, siekiant užtikrinti maistinį arba fiziologinį poveikį. Medžiaga taip pat turėtų būti tinkama žmogaus organizmui įsisavinti. Be to, tam tikrais atvejais žymus medžiagos, turinčios tvirtinamą maistinį arba fiziologinį poveikį, kiekis turėtų būti pateikiamas tokia maisto produkto kiekyje, kurį galima pagrįstai tikėtis suvartoti.

⁽¹⁾ OL L 183, 2002 7 12, p. 51. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/37/EB (OL L 94, 2006 4 1, p. 32).

- (15) Svarbu, kad vartotojas suprastų teiginius apie maisto produktus, ir visus vartotojus reikėtų apsaugoti nuo klaidinančių teiginių. Tačiau po 1984 m. rugsėjo 10 d. Tarybos direktyvos 84/450/EEB dėl klaidinančios ir lyginamosios reklamos suderinimo ⁽¹⁾ įsigaliojimo Europos Bendrijų Teisingumo Teismas, nagrinėdamas reklamos bylas, nustatė būtinybę išnagrinėti poveikį nacionaliniam, tipiniam vartotojui. Laikantis proporcingumo principo ir siekiant veiksmingai taikyti šiame reglamente nustatytas apsaugos priemones, reglamente vertinimo kriterijumi pasirenkamas vidutinis vartotojas, kuris pagal Teisingumo Teismo išaiškinimą yra pakankamai gerai informuotas, atidus bei atsargus atsižvelgiant į socialinius, kultūrinius ir kalbinius veiksnius, tačiau reglamente yra nuostata, skirta užkirsti kelią vartotojų, kurie dėl savo savybių yra ypač jautrūs klaidinantiems teiginiams, išnaudojimui. Kai teiginys yra konkrečiai skirtas tam tikrai vartotojų grupei, pavyzdžiui, vaikams, pageidautina, kad teiginio poveikis būtų vertinamas vidutinio tos grupės nario požiūriu. Vidutinio vartotojo testas nėra statistinis testas. Atsižvelgdami į Teisingumo Teismo teisminę praktiką, nacionaliniai teismai ir valdžios institucijos turės priimti savo sprendimą, kad nustatytų būdingą vidutinio vartotojo reakciją konkrečiu atveju.
- (16) Vartojant teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą daugiausia reikėtų atsižvelgti į mokslinį teiginių įrodymą, o tokius teiginius vartojantys maisto verslo operatoriai turėtų juos pagrįsti.
- (17) Teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą neturėtų būti pateikiamas, jeigu jis neatitinka visuotinai pripažintų maistingumo ir sveikatingumo principų, arba skatina ar toleruoja perdėtą bet kurio maisto produkto vartojimą arba prieštarauja geros mitybos praktikai.
- (18) Atsižvelgiant į teigiamą įvaizdį, kurį maisto produktams suteikia teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą, ir galimą šių produktų įtaką mitybos įpročiams bei bendram maistingumui medžiagų suvartojimui, vartotojas turėtų galėti įvertinti bendrą produktų maistinę kokybę. Todėl maistingumo ženklavimas turėtų būti privalomas ir apimti visus teiginius apie sveikatingumą pažymėtus maisto produktus.
- (19) 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvoje 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklavimo ⁽²⁾ pateikiamos bendrosios maistingumo ženklavimo nuostatos. Remiantis minėta direktyva, kai teiginys apie maistingumą daromas etiketėje, pateikiant ar reklamuojant produktą, išskyrus bendro pobūdžio reklamą, maistingumo ženklavimas turėtų būti privalomas. Kai teiginys apie maistingumą susijęs su cukrumis, sočiosiomis riebalų rūgštimis, skaidulinėmis medžiagomis ar natriu, turėtų būti pateikiama 2 grupės informacija, kaip apibrėžta Direktyvos 90/496/EEB 4 straipsnio 1 dalyje. Siekiant užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, ši prievolė pateikti 2 grupės informaciją turėtų būti taikoma *mutatis mutandis* visiems teiginiams apie sveikatingumą, išskyrus bendro pobūdžio reklamos teiginius.
- (20) Taip pat turėtų būti sudarytas leistinų teiginių apie maistingumą sąrašas ir nustatytos konkrečios jų vartojimo sąlygos, grindžiamos teiginių, dėl kurių buvo sutarta nacionaliniu arba tarptautiniu lygiu ir kurie buvo įtraukti į Bendrijos teisės aktus, vartojimo sąlygomis. Teiginiui, kuris vartotojams reiškia tą patį kaip ir teiginys apie maistingumą, įtrauktas į pirmiau minėtą sąrašą, turėtų būti taikomos tos pačios nurodytos vartojimo sąlygos. Pavyzdžiui, tokiems teiginiams, susijusiems su papildymu vitaminais ir mineralais, kaip „su...“, „atstatyta...“, „papildyta...“ arba „praturtinta...“, turėtų būti taikomos sąlygos, nustatytos teiginiui „...šaltinis“. Šis sąrašas turėtų būti nuolatos atnaujinamas siekiant atsižvelgti į mokslo ir technikos raidą. Be to, vartojant lyginamuosius teiginius būtina, kad galutiniam vartotojui būtų aiškiai nurodomi lyginami produktai.
- (21) Tokių teiginių kaip „be laktozės“ arba „be glitimo“, skirtiems tam tikrų sutrikimų turinčių vartotojų grupei, pateikimo sąlygoms turėtų būti taikoma 1989 m. gegužės 3 d. Tarybos direktyva 89/398/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su specialios paskirties maisto produktais, suderinimo ⁽³⁾. Be to, toje direktyvoje numatyta galimybė ženklinti įprastus maisto produktus nurodyti, kad jie yra tinkami vartoti šioms vartotojų grupėms, jei jie atitinka tokio teiginio pateikimo sąlygas. Kol tokių teiginių pateikimo sąlygos bus nustatytos Bendrijos lygiu, valstybės narės gali toliau taikyti ar patvirtinti atitinkamas nacionalines priemones.
- (22) Bendrijoje vartoti teiginius apie sveikatingumą turėtų būti leidžiama tik atlikus aukščiausio įmanomo lygio mokslinį įvertinimą. Tam, kad būtų užtikrintas suderintas mokslinis šių teiginių vertinimas, šiuos įvertinimus turėtų atlikti Europos maisto saugos tarnyba.

⁽¹⁾ OL L 250, 1984 9 19, p. 17. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/29/EB (OL L 149, 2005 6 11, p. 22.)

⁽²⁾ OL L 276, 1990 10 6, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/120/EB (OL L 333, 2003 12 20, p. 51.)

⁽³⁾ OL L 186, 1989 6 30, p. 27. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

- (23) Be mitybos, esama daugybės kitų veiksmų, galinčių turėti įtakos psichologinėms arba elgsenos funkcijoms. Taigi informuoti apie šias funkcijas yra labai sudėtinga ir ženklinant arba reklamuojant maisto produktus labai sunku trumpu teiginiu pateikti išsamią, teisingą ir turinčią informaciją. Todėl tikslinga reikalauti, kad vartojant teiginius apie psichologines ir elgsenos funkcijas jie būtų įrodyti moksliškai.
- (24) Atsižvelgiant į 1996 m. vasario 26 d. Komisijos direktyvą 96/8/EB dėl maisto produktų, skirtų sumažinto energijos kiekio dietoms svoriui mažinti ⁽¹⁾, kurioje numatyta, kad ženklinant, pristatant ir reklamuojant produktus, kuriems taikoma ši direktyva, draudžiama nurodyti, kiek svorio galima netekti juos vartojant, manoma, kad yra tikslinga ši apribojimą taikyti visiems maisto produktams.
- (25) Teiginiams apie sveikatingumą, išskyrus visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis pagrįstus teiginius apie susirgimo pavojaus mažinimą, turėtų būti taikoma kitokia įvertinimo ir leidimo suteikimo procedūra. Todėl būtina pasikonsultavus su Europos maisto saugos tarnyba patvirtinti tokių leistinų teiginių Bendrijos sąrašą.
- (26) Siekiant neatsilikti nuo mokslo ir technikos raidos, prireikus reikėtų nedelsiant patikslinti pirmiau nurodytą sąrašą. Šie patikslinimai būtų techninio pobūdžio įgyvendinimo priemonės, o jas priimti turėtų būti pavesta Komisijai, kad procedūra būtų paprastesnė ir greitesnė.
- (27) Įvairi ir subalansuota mityba yra būtina geros sveikatos sąlyga ir pavieniai produktai yra atitinkamai svarbūs bendrai mitybai. Be to, mityba yra vienas iš daugelio veiksmų, galinčių nulemti tam tikrų ligų pradžią. Kiti veiksniai, pvz., amžius, genetiškai paveldėtas polinkis, fizinio aktyvumo laipsnis, tabako ir kitų priklausomybės sukeliančių produktų vartojimas, aplinkos ir streso neigiamas poveikis taip pat gali nulemti ligos pradžią. Todėl teiginiams apie susirgimo pavojaus mažinimą turėtų būti taikomi konkretūs ženklavimo reikalavimai.
- (28) Europos maisto saugos tarnybos nuomonėje ir tolesnėje leidimo suteikimo procedūroje turėtų būti atsižvelgiama į teiginio apie sveikatingumą formuluotę bei pateikimą, siekiant užtikrinti, kad teiginiai apie sveikatingumą būtų teisingi, aiškūs, patikimi ir padėtų vartotojui pasirinkti sveiką mitybą.
- (29) Kai kuriais atvejais vien tik mokslinis rizikos įvertinimas negali suteikti visos informacijos, kuria būtų galima grįžti su rizikos valdymu susijusį sprendimą. Reikėtų atsižvelgti į kitus su svarstomu klausimu susijusius teisėtus veiksmus.
- (30) Siekiant užtikrinti skaidrumą ir išvengti pakartotinių paraiškų leisti vartoti jau įvertintus teiginius, Komisija turėtų įsteigti ir atnaujinti viešą tokių teiginių sąrašą registrą.
- (31) Siekiant skatinti žemės ūkio maisto produktų pramonės mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą, tikslinga apsaugoti novatorių indėlį renkant informaciją ir duomenis, padedančius taikyti šį reglamentą. Tačiau siekiant išvengti nereikalingų pakartotinių tyrimų ir bandymų, šios apsaugos trukmė turėtų būti ribojama.
- (32) Atsižvelgiant į ypatingą teiginiais pažymėtų maisto produktų pobūdį ir siekiant palengvinti veiksmingą šių produktų stebėseną, be įprastai stebėsenos tarnyboms teikiamų priemonių, taip pat turėtų būti skirtos papildomos priemonės.
- (33) Būtina numatyti tinkamas pereinamojo laikotarpio priemones, kurios sudarytų galimybę maisto verslo operatoriams prisitaikyti prie šio reglamento reikalavimų.
- (34) Kadangi reglamento tikslo, t. y. užtikrinti vidaus rinkos efektyvų veikimą teiginių apie maistingumą ir sveikatingumą atžvilgiu kartu užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį, valstybės narės negali deramai pasiekti, o Bendrijos lygiu galima juos pasiekti geriau, Bendrija gali patvirtinti priemones pagal Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidiarumo principą. Pagal tame pačiame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina siekiant šio tikslo.
- (35) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾,

⁽¹⁾ OL L 55, 1996 3 6, p. 22.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

c) 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos direktyvos 98/83/EB dėl žmoniems vartoti skirto vandens ⁽²⁾.

I SKYRIUS

2 straipsnis

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽIMAI

Sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šis reglamentas suderina valstybių narių teisės aktų, reglamentų arba administracinės veiklos nuostatas, susijusias su teiginiais apie maistingumą ir sveikatingumą, siekiant užtikrinti efektyvų vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų apsaugos lygį.

2. Šis reglamentas taikomas teiginiams apie maistingumą ir sveikatingumą, skelbiamiems maisto produktų, skirtų galutiniam vartotojui, įskaitant maisto produktus, kurie į rinką pateikiami nesupakuoti arba dideliais kiekiais, komerciniuose pranešimuose — etiketėse, pateikime ar reklamoje.

Jis taip pat taikomas maisto produktams, skirtiems tiekti į restoranus, ligonines, mokyklas, valgyklas ir į kitas panašias viešojo maitinimo įstaigas.

3. Prekių ženklas, prekių pavadinimas ar išgalvotas pavadinimas, figūruojantis maisto produkto etiketėje, pristatyme ar reklamoje, kurį galima suprasti kaip teiginį apie maistingumą arba sveikatingumą, gali būti vartojami netaikant šiame reglamente numatytų leidimų suteikimo procedūrų, su sąlyga, kad toje etiketėje, pristatyme ar reklamoje taip pat pateikiamas šio reglamento nuostatas atitinkantis susijęs teiginys apie maistingumą ar sveikatingumą.

4. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant šių Bendrijos nuostatų:

a) Direktyvos 89/398/EEB ir ja remiantis priimtų direktyvų;

b) 1980 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 80/777/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su natūralaus mineralinio vandens naudojimu ir prekyba, suderinimo ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ OL L 229, 1980 8 30, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

1. Šiame reglamente:

a) taikomi „maisto“, „maisto verslo operatoriaus“, „pateikimo į rinką“ ir „galutinio vartotojo“ sąvokų apibrėžimai, pateikti 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽³⁾, 2 straipsnyje, 3 straipsnio 3, 8 ir 18 punktuose;

b) taikomas „maisto papildo“ apibrėžimas, pateiktas Direktyvoje 2002/46/EB;

c) taikomi „maistingumo ženklinimo“, „baltymų“, „angliavandenių“, „cukrų“, „riebalų“, „sočiųjų riebalų rūgščių“, „mononesočiųjų riebalų rūgščių“, „polinesočiųjų riebalų rūgščių“, „skaidulinių medžiagų“ apibrėžimai, pateikti Direktyvoje 90/496/EEB;

d) taikomas „ženklino“ apibrėžimas, pateiktas Direktyvos 2000/13/EB 1 straipsnio 3 dalies a punkte.

2. Taip pat taikomi šie sąvokų apibrėžimai:

1) teiginys — bet koks pranešimas arba išraiška, kurie nėra privalomi pagal Bendrijos arba nacionalinės teisės aktus, taip pat vaizdinė, grafinė arba simbolinė bet kokia forma pateikiama išraiška, kuria tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama arba užsimerinama, kad maisto produktas turi tam tikrų savybių;

2) maistinė medžiaga — Direktyvos 90/496/EEB priede nurodyti baltymai, angliavandeniai, riebalai, skaidulinės medžiagos, natris, vitaminai ir mineralai bei medžiagos, kurios priklauso arba sudaro vieną iš šių kategorijų;

3) kita medžiaga — maistinių medžiagų kategorijai nepriklausančios medžiagos, kurios turi mitybinę arba fiziologinę poveikį;

⁽²⁾ OL L 330, 1998 12 5, p. 32. Direktyva su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

⁽³⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1642/2003 (OL L 245, 2003 9 29, p. 4).

4) teiginys apie maistingumą — teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad produktas turi tam tikrų naudingų maistinių savybių dėl:

a) energijos (kaloringumo), kurią jis:

i) suteikia,

ii) suteikia mažesnę ar didesnę kiekį arba

iii) nesuteikia ir (arba)

b) maistinių arba kitų medžiagų, kurių:

i) jis turi;

ii) turi mažesnę ar didesnę kiekį arba

iii) neturi;

5) teiginys apie sveikatingumą — teiginys, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad esama ryšio tarp maisto produkto kategorijos, maisto produkto ar vienos jo sudėtinių dalių ir sveikatos;

6) teiginys apie susirgimo pavojaus sumažinimą — teiginys apie sveikatingumą, kuriuo tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama ar užsimenama, kad tam tikrai maisto kategorijai priklausančių produktų, maisto produkto arba vienos iš jo sudėtinių dalių vartojimas žymiai sumažina pavojų susirgti viena iš žmonių būdingų ligų;

7) Tarnyba — Europos maisto saugos tarnyba, įsteigta Reglamentu (EB) Nr. 178/2002.

II SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

3 straipsnis

Visų teiginių bendrieji principai

Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą gali būti vartojami ženklinant, pristatant arba reklamuojant į Bendrijos rinką pateikiamus maisto produktus, tik jei šie teiginiai atitinka šio reglamento nuostatas.

Nepažeidžiant Direktyvų 2000/13/EB ir 84/450/EEB, teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą neturi:

a) būti melagingi, dviprasmiški ar klaidinantys;

b) kelti abejonių dėl kitų maisto produktų saugos ir (arba) maistinio pakankamumo;

c) skatinti ar pritarti perdėtam maisto produkto vartojimui;

d) tiesiogiai ar netiesiogiai teigti ar užsiminti, kad subalansuota ir įvairi mityba apskritai negali suteikti tinkamo maistinių medžiagų kiekio. 24 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir atsižvelgiant į valstybėse narėse esančias konkrečias aplinkybes, galima priimti nukrypti leidžiančias nuostatas dėl tų maistinių medžiagų, kurių subalansuota ir įvairi mityba suteikti negali, bei tų nuostatų taikymo sąlygas;

e) tekstu arba naudojant vaizdinę, grafinę ar simbolinę išraišką nurodyti organizmo funkcijų pasikeitimus, jei šios nuorodos gali sukelti vartotojo baimę arba ja pasinaudoti;

4 straipsnis

Teiginių apie maistingumą ir sveikatingumą vartojimo sąlygos

1. Iki 2009 m. sausio 19 d. Komisija, laikydamosi 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, nustato konkrečius maistinių medžiagų apibūdinimus ir teiginių apie maisto produktų ir (arba) maisto produktų kategorijų maistingumą ir sveikatingumą vartojimo sąlygas bei išimtis.

Šie maisto produktams ir (arba) tam tikroms maisto produktų kategorijoms nustatyti maistinių medžiagų apibūdinimai bei su maistinių medžiagų apibūdinimais susijusių teiginių apie maistingumą ir sveikatingumą vartojimo sąlygos nustatomos pirmiausiai atsižvelgiant į:

a) tam tikrų maistinių medžiagų ir kitų maiste esančių medžiagų, pavyzdžiui, riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, riebalų rūgščių transizomerų, cukrų ir druskos/natrio kiekių;

b) bendrą maisto produktų (ar maisto produktų kategorijų) vaidmenį ir svarbą gyventojų arba atitinkamai tam tikrų rizikos grupių, įskaitant vaikus, mityboje;

c) bendrą maisto produkto maistinę sudėtį ir jame esančias maistines medžiagas, kurių poveikis sveikatai buvo mokslškai pripažintas.

Maistinių medžiagų apibūdinimai yra pagrįsti mokslo žiniomis apie mitybą, maistingumą ir jų ryšį su sveikata.

Nustatydamą maistinių medžiagų apibūdinimus Komisija reikalauja, kad Tarnyba per 12 mėnesių suteiktų atitinkamas mokslines konsultacijas, didžiausią dėmesį skiriant:

- i) klausimui, ar apibūdinimai turėtų būti nustatomi maistui apskritai ir (arba) maisto kategorijoms;
- ii) maistinių medžiagų pasirinkimui ir balansui, į kuriuos reikia atsižvelgti;
- iii) apibūdinimų referencinio kiekio ir (arba) pagrindo pasirinkimui;
- iv) apibūdinimų skaičiavimo būdai ir
- v) pasiūlytos sistemos tikrinimui.

Nustatydamą maistinių medžiagų apibūdinimus, Komisija konsultuojasi su suinteresuotomis šalimis, pirmiausia su maisto verslo operatoriais ir vartotojų grupėmis.

Atsižvelgiant į mokslo raidą, maistinių medžiagų apibūdinimai ir jų vartojimo sąlygos yra atnaujinami 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies reikalavimų, leidžiama vartoti teiginius apie maistingumą, kuriais informuojama apie riebalų, sočiųjų riebalų rūgščių, riebalų rūgščių transizomerų, cukrų ir druskos/natrio kiekio sumažinimą nenurodant konkrečiai (-oms) maistinei (-ėms) medžiagai (-oms), apie kurią (-as) daromas teiginys, priskiriamo maistinių medžiagų apibūdinimo, jei minėti teiginiai atitinka šio reglamento reikalavimus.

3. Daugiau kaip 1,2 tūrio proc. alkoholio turintiems gėrimams, negali būti pateikiami:

- a) teiginiai apie sveikatingumą;
- b) teiginiai apie maistingumą, išskyrus teiginius, kuriuose nurodomas sumažintas alkoholio arba energijos kiekis.

4. Nesant konkrečių Bendrijos taisyklių dėl teiginių apie maistingumą, nurodančių sumažintą alkoholio ar energijos kiekį ar jų nebuvimą gėrimuose, kurių sudėtyje paprastai būna alkoholio, laikantis Sutarties nuostatų galima taikyti atitinkamas nacionalines taisykles.

5. 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ir atsižvelgiant į mokslines išvadas galima nustatyti kitus nei 3 dalyje nurodytus maisto produktus ar kitas maisto produktų kategorijas, kurioms priklausančius produktus draudžiama apibūdinti teiginiais apie maistingumą ar sveikatingumą arba tokie teiginiai ribojami.

5 straipsnis

Bendrosios sąlygos

1. Vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą leidžiama tik tokiu atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

a) įrodyta, kad maistinės ar kitos medžiagos, apie kurią pateikiamas teiginys, buvimas, nebuvimas arba mažesnis kiekis maisto produkte ar maisto produktų kategorijai priklausančiuose produktuose pasižymi naudingumu maistiniui arba fiziologiniu poveikiu, įrodytu visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis;

b) maistinės ar kitos medžiagos, apie kurią pateikiamas teiginys:

i) galutiniame produkte yra didelis kiekis, kaip nustatyta Bendrijos teisės aktuose, arba, jei tokių taisyklių nėra, kiekis, kuris darys teiginyje nurodytą ir visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis įrodytą maistinį arba fiziologinį poveikį, arba

ii) nėra arba yra mažesnis kiekis, ir tai darys teiginyje nurodytą ir visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis įrodytą maistinį arba fiziologinį poveikį;

c) kai taikoma, maistinė ar kita medžiaga, kuri apibūdinama teiginiu, yra tokios formos, kad ją galėtų įsisavinti organizmas;

d) produkto kiekyje, kurį galima pagrįstai tikėtis suvartoti, yra maistinės ar kitos medžiagos, kuri apibūdinama teiginiu, didelis kiekis, kaip nustatyta Bendrijos teisės aktuose, arba, jei tokių taisyklių nėra, didelis kiekis, kuris darys teiginyje nurodytą ir visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis įrodytą maistinį arba fiziologinį poveikį;

e) atitinkamai laikomasi III arba IV skyriuje išdėstytų konkrečių sąlygų.

2. Vartoti teiginius apie maistingumą ir sveikatingumą leidžiama tik tuo atveju, jei galima tikėtis, kad teiginiuose nurodytą teigiamą poveikį supras vidutinis vartotojas.

3. Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą apibūdina pagal gamintojo nurodymus vartoti paruoštus maisto produktus.

6 straipsnis

Mokslinis teiginių įrodymas

1. Teiginiai apie maistingumą ir sveikatingumą pagrindžiami ir įrodomi visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis.
2. Teiginį apie maistingumą arba sveikatingumą pateikiantis maisto verslo operatorius pagrindžia teiginio vartojimą.
3. Valstybių narių kompetentingos institucijos iš maisto verslo operatoriaus arba produktą į rinką pateikiančio asmens gali pareikalauti pateikti visus šio reglamento atitiktį įrodančius dokumentus ir duomenis.

7 straipsnis

Informacija apie maistingumą

Teiginiui apie maistingumą nustatyta informacijos teikimo pagal Direktyvą 90/496/EEB prievolė ir būdai *mutatis mutandis* taikomi teiginiui apie sveikatingumą, išskyrus bendro pobūdžio reklamą. Tačiau pateiktiną informaciją sudaro 2 grupės informacija, kaip nustatyta Direktyvos 90/496/EEB 4 straipsnio 1 dalyje.

Be to, jei reikia, remiantis Direktyvos 90/496/EEB 6 straipsniu, tame pačiame kaip informacija apie maistingumą regėjimo lauke pateikiamas (-i) medžiagos (-ų) kiekis (-ai), su kuriuo (-ais) yra susijęs teiginys apie maistingumą arba sveikatingumą ir kuris (-ie) nepateikiamas (-i) maistingumo ženklينه.

Maisto papildų atveju, informacija apie maistingumą pateikiama remiantis Direktyvos 2002/46/EB 8 straipsniu.

III SKYRIUS

TEIGINIAI APIE MAISTINGUMĄ

8 straipsnis

Konkrečios sąlygos

1. Teiginiai apie maistingumą gali būti leidžiami tik tuo atveju, jei jie išvardyti priede ir atitinka šiame reglamente išdėstytas sąlygas.
2. Priedo pakeitimai priimami 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ir tam tikrais atvejais pasikonsultavus su Tarnyba.

9 straipsnis

Lyginamieji teiginiai

1. Nepažeidžiant Direktyvos 84/450/EEB nuostatų, galima lyginti tik tos pačios kategorijos maisto produktus, atsižvelgiant į kitus tos kategorijos maisto produktus. Nurodant maistinės medžiagos kiekio ir (arba) energinės vertės skirtumą ar produktus lyginant naudojami vienodi maisto produktų kiekiai.
2. Lyginamaisiais teiginiais apie maistingumą tam tikras maisto produktas sudėties požiūriu lyginamas su įvairiais tos pačios kategorijos maisto produktais, dėl kurių sudėties negalima pateikti apie juos teiginių, įskaitant kitų prekių ženklų maisto produktus.

IV SKYRIUS

TEIGINIAI APIE SVEIKATINGUMĄ

10 straipsnis

Konkrečios sąlygos

1. Teiginiai apie sveikatingumą yra draudžiami, išskyrus atvejus, kai jie atitinka II skyriaus bendruosius ir šio skyriaus konkrečius reikalavimus bei yra leidžiami pagal šį reglamentą ir yra įtraukti į leidžiamų teiginių sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.
2. Teiginiai apie sveikatingumą leidžiami tik tuo atveju, jei toliau nurodyta informacija yra pateikta etiketėje, o jei etiketės nėra — pateikime ir reklamoje:
 - a) teiginys, kuriame nurodoma įvairios ir subalansuotos mitybos ir sveiko gyvenimo būdo svarba;
 - b) būtinas suvartoti maisto produkto kiekis ir vartojimo būdas, norint užtikrinti teiginyje nurodytą naudingą poveikį;
 - c) tam tikrais atvejais asmenims, kurie turėtų vengti vartoti maisto produktą, skirtas teiginys ir
 - d) deramas išpėjimas dėl produktų, kurie gali kelti pavojų sveikatai, jei jų vartojama pernelyg daug.

3. Nuorodą į bendro pobūdžio, nekonkrečią naudą, kurią ta maistinė medžiaga ar maisto produktas apskritai teikia sveikatai ar su sveikata susijusiai gerai savijautai, galima daryti tik tuo atveju, jei kartu pateikiamas konkretus teiginys apie sveikatingumą, įtrauktas į sąrašus, numatytus 13 ir 14 straipsniuose.

4. Tam tikrais atvejais šio straipsnio įgyvendinimo gairės priimamos 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, jei būtina — konsultuojantis su suinteresuotomis šalimis, pirmiausia su maisto verslo operatoriais ir vartotojų grupėmis.

11 straipsnis

Nacionalinės medicinos asociacijos ir su sveikatos apsauga susiję labdaros subjektai

Nesant specialių Bendrijos taisyklių dėl nacionalinių medicinos asociacijų ir su sveikatos apsauga susijusių labdaros subjektų rekomendacijų ar patvirtinimų, laikantis Sutarties nuostatų galima taikyti susijusias nacionalines taisykles.

12 straipsnis

Tam tikrų teiginių apie sveikatingumą vartojimo apribojimai

Neleidžiama vartoti šių teiginių apie sveikatingumą:

- a) teiginių, kuriais daroma užuomina, kad sveikatai gali būti padarytas poveikis dėl to maisto produkto nevartojimo;
- b) teiginių, nurodančių kiek ir kaip greitai galima numesti svorio;
- c) teiginių, darančių nuorodą į atskirų gydytojų ar sveikatos srities specialistų bei kitų asociacijų, kurios nenurodytos 11 straipsnyje, rekomendacijas.

13 straipsnis

Teiginiai apie sveikatingumą, išskyrus teiginius apie susirgimo pavojaus mažinimą

1. Teiginiai apie sveikatingumą, apibūdinantys ar darantys nuorodą į:

- a) maistinės ar kitos medžiagos poveikį organizmo augimui, vystymuisi ir funkcijoms arba

- b) psichologines ir elgsenos funkcijas, arba

- c) nepažeidžiant Direktyvos 96/8/EB nuostatų, lieknėjimą, svorio metimą, alkio pojūčio slopinimą, sotumo pojūčio didinimą arba maitinantis gaunamo energijos kiekio sumažinimą,

kurie yra įtraukti į 3 dalyje numatytą sąrašą, gali būti vartojami netaikant 15–18 straipsniuose nustatytos leidimų suteikimo tvarkos, jei jie yra:

- i) pagrįsti visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis ir

- ii) gerai suprantami vidutiniam vartotojui.

2. Valstybės narės vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. pateikia Komisijai 1 dalyje nurodytų teiginių sąrašus kartu su jiems taikymoms sąlygomis ir su nuorodomis į susijusius mokslinius įrodymus.

3. Komisija, pasikonsultavusi su Tarnyba, 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka vėliausiai iki 2010 m. sausio 31 d. priima 1 dalyje pateiktų leistinų teiginių Bendrijos sąrašą bei visas būtinas šių teiginių vartojimo sąlygas.

4. Bet kurie 3 dalyje nurodyto sąrašo pakeitimai, kurie remiasi visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis, priimami 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, pasikonsultavus su Tarnyba, pačios Komisijos iniciatyva ar valstybei narei pareiškus pageidavimą.

5. 3 dalyje nurodyto teiginių sąrašo papildymas teiginiais, kurie grindžiami naujausiais moksliniais duomenimis ir (arba) prie kurių pridedamas prašymas apsaugoti nuosavybės teises į duomenis, priimamas 15–18 straipsniuose nustatyta tvarka.

14 straipsnis

Susirgimo pavojaus mažinimo teiginiai

1. Nepaisant Direktyvos 2000/13/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkto nuostatų, susirgimo pavojaus mažinimo teiginiai gali būti pateikiami, jei šio reglamento 15–18 straipsniuose nustatyta tvarka buvo suteiktas leidimas įtraukti juos į leistinų teiginių Bendrijos sąrašą, kartu su visomis būtinomis šių teiginių vartojimo sąlygomis.

2. Be šiame reglamente išdėstytų bendrųjų reikalavimų ir 1 dalies konkrečių reikalavimų, skirtų teiginiams apie susirgimo pavojaus sumažinimą, etiketėje arba, jei produktas neturi etiketės, produkto pateikime ar reklamoje taip pat turi būti nurodoma, kad teiginys minimą susirgimą gali sukelti daug rizikos veiksnių ir kad pakeitus vieną iš šių veiksnių naudingas poveikis sveikatai įmanomas, bet negarantuotas.

15 straipsnis

Paraiška leidimui gauti

1. Darant nuorodą į šį straipsnį, paraiška leidimui gauti pateikiama pagal tolesnes straipsnio dalis.

2. Paraiška siunčiama valstybės narės nacionalinei kompetentingai institucijai.

a) Nacionalinė kompetentinga institucija:

i) per 14 dienų nuo paraiškos gavimo patvirtina tai raštu. Patvirtinimo rašte nurodoma paraiškos gavimo data;

ii) nedelsdama informuoja Tarnybą ir

iii) pasirūpina, kad paraiška ir visa pareiškėjo pateikta papildoma informacija būtų prieinama Tarnybai.

b) Tarnyba:

i) nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisijai apie paraišką bei pasirūpina, kad paraiška ir visa pareiškėjo pateikta papildoma informacija būtų joms prieinama;

ii) viešai paskelbia 3 dalies g punkte nurodytą paraiškos santrauką.

3. Į paraišką įtraukiama:

a) pareiškėjo pavadinimas ir adresas;

b) maistinė ar kita medžiaga, arba maisto produktas ar maisto produktų kategorija, dėl kurių ketinama pateikti teiginį apie sveikatingumą, ir jiems būdingos savybės;

c) tyrimų, kurie buvo atlikti dėl teiginio apie sveikatingumą, kopija, įskaitant, jei turima, informaciją apie atliktus nepriklausomus peržiūrėtus tyrimus, ir visa kita turima medžiaga, rodanti, kad teiginys apie sveikatingumą atitinka šiame reglamente numatytus kriterijus;

d) tam tikrais atvejais nuoroda apie informaciją, kuri turi būti laikoma priklausančia nuosavybės teise, pateikiant patikrinamus įrodymus;

e) su tuo teiginiu apie sveikatingumą susijusių kitų mokslinių tyrimų kopija;

f) pasiūlymas dėl teiginio apie sveikatingumą, kurį prašoma leisti vartoti, formuluotės, įskaitant, jei reikia, konkrečias vartojimo sąlygas;

g) paraiškos santrauka.

4. Komisija, pirmiausia pasitarusi su Tarnyba, 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustato šio straipsnio taikymo įgyvendinimo taisykles, įskaitant paraiškos rengimo ir pateikimo taisykles.

5. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su Tarnyba, pateikia tinkamas techninio pobūdžio gaires ir priemones, siekdama padėti maisto verslo operatoriams, ypač MVĮ, rengti ir pateikti paraiškas dėl mokslinio įvertinimo.

16 straipsnis

Tarnybos nuomonė

1. Pateikdama savo nuomonę Tarnyba stengiasi laikytis termino, kuris yra šeši mėnesiai nuo pagrįstos paraiškos gavimo datos. Šis terminas pratęsiamas, jei Tarnyba siekia gauti papildomos informacijos iš pareiškėjo, kaip numatyta 2 dalyje.

2. Tam tikrais atvejais Tarnyba ar nacionalinė kompetentinga institucija per Tarnybą gali paprašyti pareiškėjo per nustatytą terminą papildyti kartu su paraiška pateikiamą išsamią informaciją.

3. Rengdama savo nuomonę Tarnyba:

a) patikrina, ar pasiūlyta teiginio apie sveikatingumą formuluotė yra pagrįsta moksliniais duomenimis;

b) svarsto, ar teiginio apie sveikatingumą formuluotė atitinka šiame reglamente išdėstytus kriterijus;

c) konsultuoja, ar pasiūlyta teiginio apie sveikatingumą formuluotė yra suprantama ir prasminga vidutiniam vartotojui.

4. Jei manoma, jog teiginį apie sveikatingumą galima leisti, tokioje nuomonėje pateikiama ši išsami informacija:

- a) pareiškėjo pavadinimas ir adresas;
- b) maistinė ar kita medžiaga, arba maisto produktai ar jų kategorijos, dėl kurių ketinama pateikti teiginį, ir jiems būdingos savybės;
- c) rekomenduojama siūlomo teiginio dėl sveikatingumo formuluotė, įskaitant, jei reikia, konkrečias vartojimo sąlygas;
- d) kai taikoma, maisto produkto vartojimo sąlygos arba vartojimo apribojimai ir (arba) papildomas teiginys arba išspėjimas, kuris etiketėje ir reklamoje turėtų būti pateikiamas kartu su teiginiu apie sveikatingumą.

5. Tarnyba savo nuomonę, įskaitant ataskaitą, kurioje apibūdinamas jos atliktas teiginio apie sveikatingumą įvertinimas ir nurodomos priežastys, kuriomis grindžiama jos nuomonė, perduoda Komisijai, valstybėms narėms ir pareiškėjui.

6. Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 38 straipsnio 1 dalį Tarnyba savo nuomonę skelbia viešai.

Pareiškėjas ar visuomenės nariai gali teikti Komisijai pastabas 30 dienų nuo tokio paskelbimo.

17 straipsnis

Bendrijos leidimo suteikimas

1. Gavusi Tarnybos nuomonę, Komisija per tris mėnesius pateikia 22 straipsnio 2 dalyje nurodytam komitetui sprendimo dėl leistinų teiginių apie sveikatingumą sąrašų projektą, atsižvelgdama į Tarnybos nuomonę, visas susijusias Bendrijos teisės aktų nuostatas ir kitus su svarstomu atveju susijusius teisėtus veiksnius. Jei sprendimo projektas neatitinka Tarnybos nuomonės, Komisija šį nuomonių skirtumą paaiškina.

2. Sprendimo projekte, kuriuo keičiami leistinų teiginių apie sveikatingumą sąrašai, turi būti išsami informacija, nurodyta 16 straipsnio 4 dalyje.

3. Galutinis sprendimas dėl paraiškos priimamas 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

4. Komisija nedelsdama praneša pareiškėjui apie priimtą sprendimą ir paskelbia išsamią informaciją apie sprendimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5. Bet kuris maisto verslo operatorius gali vartoti į 13 ir 14 straipsniuose numatytus sąrašus įtrauktus teiginius apie sveikatingumą laikydamasis jiems taikomų sąlygų, jei jų vartojimas nėra apribotas pagal 20 straipsnio nuostatas.

6. Leidimo suteikimas nesumažina maisto verslo operatoriaus civilinės ir baudžiamosios atsakomybės dėl atitinkamo maisto produkto.

18 straipsnis

Leidimų pakeitimas, galiojimo sustabdymas ir atšaukimas

1. Pareiškėjas ir (arba) į viename iš 13 ir 14 straipsniuose numatytų sąrašų įtraukto teiginio vartotojas gali kreiptis dėl atitinkamo sąrašo keitimo. 15–17 straipsniuose nustatyta tvarka taikoma *mutatis mutandis*.

2. Savo iniciatyva arba valstybės narės ar Komisijos prašymu Tarnyba pateikia nuomonę, ar teiginys apie sveikatingumą, įtrauktas į 13 ir 14 straipsniuose numatytus sąrašus, atitinka šiame reglamente nustatytas sąlygas.

Ji nedelsdama perduoda savo nuomonę Komisijai, valstybėms narėms ir, kai tinka, pirmajam pareiškėjui dėl atitinkamo teiginio. Pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 38 straipsnio 1 dalį Tarnyba savo nuomonę skelbia viešai.

Pareiškėjas ir (arba) vartotojas ar visuomenės narys gali teikti Komisijai pastabas 30 dienų nuo tokio paskelbimo.

Komisija kuo greičiau įvertina Tarnybos nuomonę ir visas gautas pastabas. Prireikęs leidimas iš dalies keičiamas, sustabdomas jo galiojimas arba leidimas atšaukiamas 17 straipsnyje nustatyta tvarka.

V SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

19 straipsnis

Bendrijos registras

1. Komisija sukuria ir tvarko Teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą Bendrijos registrą (toliau — Registras).

2. Į Registrą įtraukiami:

- a) priede išdėstyti teiginiai apie maistingumą ir jiems taikomos sąlygos;
- b) apribojimai, priimti pagal 4 straipsnio 5 dalį;
- c) teiginiai apie sveikatingumą, kuriems vartoti suteiktas leidimas, ir jiems taikomos sąlygos, numatytos 13 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnio 1 dalyje, 18 straipsnio 2 dalyje, 20 straipsnyje, 23 straipsnio 2 dalyje ir 27 straipsnio 6 dalyje ir nacionalinėse priemonėse, nurodytose 22 straipsnio 3 dalyje;
- d) atmetų teiginių apie sveikatingumą sąrašas ir jų atmetimo priežastys.

Teiginiai apie sveikatingumą, kuriems vartoti leidimas suteiktas remiantis nuosavybės teise saugomais duomenimis, įtraukiami į atskirą Registro priedą kartu pateikiant šią informaciją:

- 1) datą, kada Komisija suteikė leidimą vartoti teiginį apie sveikatingumą, ir pirmojo pareiškėjo, kuriam leidimas buvo suteiktas, pavadinimą;
- 2) faktą, kad Komisija suteikė leidimą vartoti teiginį apie sveikatingumą remdamasi nuosavybės teise saugomais duomenimis;
- 3) faktą, kad teisė vartoti teiginį apie sveikatingumą apribojama, nebent vėlesnis pareiškėjas gautų leidimą vartoti tokį teiginį nedarydamas nuorodos į nuosavybės teise saugomus pirmojo pareiškėjo duomenis.

3. Registras yra prieinamas viešai.

20 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Vėlesnis pareiškėjas negali remtis pirmojo pareiškėjo paraiškoje pateiktais moksliniais duomenimis ir kita informacija,

kurių reikalaujama pagal 15 straipsnio 2 dalį, septynerius metus nuo leidimo išdavimo datos — išskyrus atvejus, kai vėlesnis pareiškėjas susitaria su ankstesniu pareiškėju, jog tokie duomenys ir informacija gali būti naudojami, — jei:

- a) paraiškos pateikimo dieną pirmasis pareiškėjas pareiškė savo nuosavybės teisę į mokslinius duomenis ir kitą informaciją ir
- b) paraiškos pateikimo dieną pirmasis pareiškėjas turėjo išimtinę teisę panaudoti nuosavybės teise saugomus duomenis, ir
- c) teiginiui apie sveikatingumą negalėjo būti suteiktas leidimas, jei pirmasis pareiškėjas nebūtų pateikęs nuosavybės teise saugomų duomenų.

2. Nesibaigus 1 dalyje nurodytam septynerių metų laikotarpiui joks vėlesnis pareiškėjas neturi teisės pasinaudoti duomenimis, į kuriuos nuosavybės teisę yra pareiškęs pirmasis pareiškėjas, nebent Komisija nuspręstų ir kai nuspręstų, kad teiginys galėtų arba galėjo būti įtrauktas į 14 straipsnyje arba, tam tikrais atvejais, 13 straipsnyje numatytą sąrašą nepateikiant duomenų, į kuriuos pirmasis pareiškėjas yra pareiškęs nuosavybės teisę.

21 straipsnis

Nacionalinės nuostatos

Nepažeisdamos Sutarties, ypač jos 28 ir 30 straipsnių, valstybės narės, taikydamos nesuderintas nacionalines nuostatas, reglamentuojančias teiginius apie tam tikrus maisto produktus ar maisto produktus apskritai, negali riboti arba drausti prekiauti ar reklamuoti ši reglamentą atitinkančius maisto produktus.

22 straipsnis

Pranešimų teikimo tvarka

1. Jeigu valstybė narė mano, kad būtina priimti naujus teisės aktus, apie numatomas priemones ji praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms bei jas pagrindžia.

2. Komisija konsultuojasi su Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniu komitetu, įsteigtu pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 58 straipsnio 1 dalį (toliau — Komitetas), jei ji mano, kad konsultacijos bus naudingos arba jei to pageidauja valstybė narė, ir pateikia nuomonę apie numatomas priemones.

3. Atitinkama valstybė narė įgyvendina numatomas priemones praėjus šešiams mėnesiams po to, kai buvo pateiktas 1 dalyje minimas pranešimas, su sąlyga, kad Komisijos nuomonė nėra neigiama.

Jeigu Komisijos nuomonė neigiama, 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka ir prieš baigiantis šios dalies 1 pastraipoje nurodytam terminui, ji nustato, ar gali būti įgyvendintos numatomos priemonės. Komisija gali reikalauti tam tikrų numatomos priemonės pakeitimų.

23 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Jei valstybė narė turi rimtų priežasčių manyti, kad teiginys neatitinka šio reglamento nuostatų arba kad 6 straipsnyje numatytas mokslinis pagrindimas yra nepakankamas, ta valstybė narė gali laikinai neleisti vartoti to teiginio savo teritorijoje.

Valstybė narė praneša apie tai kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei pateikia priežastis, dėl kurių laikinai neleidžiama vartoti teiginio.

2. Sprendimas priimamas 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, tam tikrais atvejais gavus Tarnybos nuomonę.

Komisija gali pradėti šią procedūrą savo iniciatyva.

3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali laikinai neleisti vartoti teiginio tol, kol jai pranešama apie 2 dalyje nurodytą sprendimą.

24 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis — trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

25 straipsnis

Stebėsena

Siekdamos palengvinti veiksmingą teiginiais apie maistingumą ar sveikatingumą apibūdintų maisto produktų stebėseną, valstybės narės gali reikalauti, kad gamintojas arba į jų teritorijos rinką šiuos maisto produktus teikiantis asmuo praneštų apie tų produktų pateikimą į rinką kompetentingai institucijai, perduodamas jai tų produktų etikečių pavyzdžius.

26 straipsnis

Vertinimas

Ne vėliau kaip 2013 m. sausio 19 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento taikymą, ypač apie maisto produktų, kurie apibūdinami teiginiais apie maistingumą arba sveikatingumą, rinkos vystymąsi, ir apie vartotojų susidaromą teiginių supratimą, bei esant būtinybei pasiūlo pakeitimus.

27 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Į rinką pateikti arba paženklinti etiketėmis iki šiame reglamente nurodytos taikymo datos šio reglamento neatitinkantys maisto produktai gali būti parduodami iki jų galiojimo termino pabaigos, bet ne ilgiau kaip iki 2009 m. liepos 31 d. Atsižvelgiant į 4 straipsnio 1 dalies nuostatas, maisto produktai gali būti parduodami per dvylika mėnesių nuo atitinkamų maistinių medžiagų apibūdinimų ir jų naudojimo sąlygų patvirtinimo.

2. Neatitinkantys šio reglamento produktai, kurie turi prekių ženklus ar prekių pavadinimus, egzistavusius iki 2005 m. sausio 1 d., gali būti toliau parduodami iki 2022 m. sausio 19 d., po šio laikotarpio taikant šio reglamento nuostatas.

3. Valstybėje narėje iki 2005 m. sausio 1 d. vartoti teiginiai apie maistingumą, atitinkantys jiems taikomas nacionalines nuostatas ir neįtraukti į priedą, gali būti maisto verslo operatorių atsakomybe vartojami iki 2010 m. sausio 19 d., nepažeidžiant 23 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių patvirtinimo.

4. Bendruosius šio reglamento principus atitinkantiems teiginiams apie maistingumą, turintiems vaizdinę, grafinę ar simbolinę išraišką, kurie nėra įtraukti į priedą ir kurie vartojami pagal konkrečias sąlygas ir kriterijus, numatytus nacionalinėse nuostatose ar taisyklėse, taikomos šios sąlygos:

- a) valstybės narės vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. pateikia Komisijai šiuos teiginius apie maistingumą ir taikomas nacionalines nuostatas ar taisykles drauge su šias nuostatas ar taisykles pagrindžiančiais moksliniais duomenimis;
- b) Komisija 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima sprendimą dėl šių teiginių vartojimo.

Teiginiai apie maistingumą, kuriuos vartoti leidimas pagal šią tvarką nesuteikiamas, gali būti toliau vartojami dvylika mėnesių nuo to sprendimo priėmimo.

5. 13 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyti teiginiai apie sveikatingumą maisto verslo operatorių atsakomybe gali būti pateikiami nuo šiame reglamente nurodytos įsigaliojimo datos iki 13 straipsnio 3 dalyje nurodyto sąrašo patvirtinimo, jei jie atitinka šį reglamentą ir jiems taikomas nacionalines nuostatas bei nepažeidžia 23 straipsnyje nurodytų apsaugos priemonių patvirtinimo.

6. Kitiems teiginiams apie sveikatingumą, nenurodytiems 13 straipsnio 1 dalies a punkte ir 14 straipsnyje, kurie buvo vartojami laikantis nacionalinių nuostatų iki šiame reglamente nurodytos įsigaliojimo datos, taikomos šios sąlygos:

- a) teiginiams apie sveikatingumą, kurie buvo įvertinti valstybėje narėje ir kuriems buvo suteiktas leidimas, leidimai suteikiami taip:

- i) valstybės narės pateikia Komisijai vėliausiai iki 2008 m. sausio 31 d. šiuos teiginius ir ataskaitą dėl pagrindžiančių teiginį mokslinių duomenų įvertinimo;

- ii) pasikonsultavusi su Tarnyba, Komisija 24 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priima sprendimą dėl teiginių apie sveikatingumą, kuriems šiuo būdu suteikiamas leidimas.

Teiginiai apie sveikatingumą, kuriuos vartoti leidimas pagal šią tvarką nesuteikiamas, gali būti toliau vartojami šešis mėnesius nuo tokio sprendimo priėmimo datos;

- b) teiginiams apie sveikatingumą, kurie nebuvo įvertinti valstybėje narėje ir kuriems nebuvo suteiktas leidimas: šie teiginiai gali būti toliau vartojami su sąlyga, kad pagal šį reglamentą paraiška pateikiama iki 2008 m. sausio 19 d.; teiginiai apie sveikatingumą, kuriuos vartoti leidimai pagal šią tvarką nesuteikiami, gali būti toliau vartojami šešis mėnesius nuo sprendimo priėmimo pagal 17 straipsnio 3 dalį.

28 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 20 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. KORKEAOJA

PRIEDAS

TEIGINIAI APIE MAISTINGUMĄ IR JIEMS TAIKOMOS SĄLYGOS

MAŽAI KALORIJŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi nedaug kalorijų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g kieto produkto yra mažiau kaip 40 kcal (170 kJ) ir 100 ml skysto produkto — mažiau kaip 20 kcal (80 kJ). Saldikliams, skirtiems pasaldinti maistą valgant, taikomas 4 kcal (17 kJ) apribojimas vienai porcijai, jų saldinamosioms savybėms atitinkant 6 g sacharozės (maždaug 1 sacharozės šaukštelis).

MAŽIAU KALORIJŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažiau kalorijų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkte yra mažiausiai 30 % mažiau kalorijų. Be to, būtina nurodyti veiksnį, dėl kurių sumažėjo bendras maisto produkto kalorijų kiekis.

BE KALORIJŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi kalorijų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 4 kcal (17 kJ). Saldikliams, skirtiems pasaldinti maistą valgant, taikomas 0,4 kcal (1,7 kJ) apribojimas vienai porcijai, jų saldinamosioms savybėms atitinkant 6 g sacharozės (maždaug 1 sacharozės šaukštelis).

MAŽAI RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei kieto 100 g maisto produkto yra ne daugiau kaip 3 g riebalų arba skysto 100 ml produkto — ne daugiau kaip 1,5 g riebalų (100 ml pusiau nugriebto pieno — 1,8 g riebalų).

BE RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,5 g riebalų. Tačiau teiginius „X % be riebalų“ vartoti draudžiama.

MAŽAI SOČIŲJŲ RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai sočiųjų riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei sočiųjų riebalų ir riebalų rūgščių transizomerų bendras kiekis 100 g kieto produkto yra ne daugiau kaip 1,5 g, o 100 ml skysto produkto — ne daugiau kaip 0,75 g. Abiem atvejais sočiųjų riebalų ir riebalų rūgščių transizomerų bendras kiekis negali sudaryti daugiau kaip 10 % bendrosios energinės vertės.

BE SOČIŲJŲ RIEBALŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi sočiųjų riebalų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei sočiųjų riebalų ir riebalų rūgščių transizomerų bendras kiekis 100 g ar 100 ml yra ne daugiau kaip 0,1 g sočiųjų riebalų.

MAŽAI CUKRŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai cukrų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei kieto 100 g produkto yra ne daugiau kaip 5 g arba skysto 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 2,5 g cukrų.

BE CUKRŲ

Teiginys, kad maisto produktas neturi cukrų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,5 g cukrų.

NEPAPILDYTA CUKRUMIS

Teiginys, kad maisto produktas nebuvo papildytas cukrumis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei į produktą nebuvo įdėta jokių monosacharidų arba disacharidų arba bet kokių maisto produktų, naudojamų dėl jų saldinamųjų savybių. Jei maisto produkte natūraliai yra cukrų, ant etiketės turi būti ši nuoroda: „PRODUKTO SUDĖTYJE YRA NATŪRALIŲ CUKRŲ“.

MAŽAI NATRIO/DRUSKOS

Teiginys, kad maisto produktas turi mažai natrio/druskos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,12 g natrio arba atitinkamai druskos. 100 ml vandens, kuris nėra natūralus mineralinis vanduo, priklausantis Direktyvos 80/777/EEB taikymo sričiai, ši vertė neturėtų viršyti 2 mg natrio.

LABAI MAŽAI NATRIO/DRUSKOS

Teiginys, kad maisto produktas turi labai mažai natrio ir (arba) druskos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g arba 100 ml produkto yra ne daugiau kaip 0,04 g natrio arba atitinkamai druskos. Šis teiginys negali būti taikomas natūraliam mineraliniam vandeniui ir kitam vandeniui.

BE NATRIO ARBA BE DRUSKOS

Teiginys, kad maisto produktas neturi natrio arba druskos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g produkto yra ne daugiau kaip 0,005 g natrio arba atitinkamai druskos.

SKAIDULINIŲ MEDŽIAGŲ ŠALTINIS

Teiginys, kad maisto produktas yra skaidulinių medžiagų šaltinis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g produkto yra mažiausiai 3 g skaidulinių medžiagų arba 100 kcal tenka mažiausiai 1,5 g skaidulinių medžiagų.

DAUG SKAIDULINIŲ MEDŽIAGŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi daug skaidulinių medžiagų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei 100 g produkto yra mažiausiai 6 g skaidulinių medžiagų arba 100 kcal — mažiausiai 3 g skaidulinių medžiagų.

BALTYMŲ ŠALTINIS

Teiginys, kad maisto produktas yra baltymų šaltinis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei mažiausiai 12 % maisto produkto energinės vertės sudaro baltymai.

DAUG BALTYMŲ

Teiginys, kad maisto produktas turi daug baltymų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei mažiausiai 20 % maisto produkto energinės vertės sudaro baltymai.

(VITAMINO (-Ų) PAVADINIMAS) IR (ARBA) (MINERALO (-Ų) PAVADINIMAS) ŠALTINIS

Teiginys, kad maisto produktas yra vitaminų ir (arba) mineralų šaltinis, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkto sudėtyje yra mažiausias būtinas vitaminų ir (arba) mineralų kiekis, kaip nurodyta Direktyvos 90/496/EEB priede, ar kiekis, numatytas pagal 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1925/2006 dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei kai kuriomis kitomis medžiagomis ⁽¹⁾ 7 straipsnio leidžiančias nukrypti nuostatas.

(¹) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 26.

DAUG (VITAMINO (-Ų) PAVADINIMAS) IR (ARBA) (MINERALO (-Ų) PAVADINIMAS)

Teiginys, kad maisto produktas turi daug vitaminų ir (arba) mineralų, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkto sudėtyje yra mažiausiai dvigubai daugiau vitaminų ir (arba) mineralų negu „(VITAMINO (-Ų) PAVADINIMAS) ir (arba) (MINERALO (-Ų) PAVADINIMAS) šaltinyje“.

SUDĖTYJE YRA (MAISTINĖS ARBA KITOS MEDŽIAGOS PAVADINIMAS)

Teiginys, kad maisto produkto sudėtyje yra maistinės arba kitos medžiagos, kuriam šiame reglamente nėra numatytos konkrečios sąlygos, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produktas atitinka visas šio reglamento, ypač 5 straipsnio, taikomas nuostatas. Vitaminams ir mineralams taikomos teiginio „... šaltinis“ sąlygos.

DAUGIAU (MAISTINĖS MEDŽIAGOS PAVADINIMAS)

Teiginys, kad maisto produktas turi daugiau vienos ar kelių maistinių medžiagų, kurios nėra vitaminai ir mineralai, arba kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produktas atitinka teiginiui „... šaltinis“ taikomas sąlygas, o palyginti su panašiu produktu, jo sudėtyje yra mažiausiai 30 % daugiau šių medžiagų.

MAŽIAU (MAISTINĖS MEDŽIAGOS PAVADINIMAS)

Teiginys, kad maisto produktas turi mažiau vienos ar kelių maistinių medžiagų, ir kitas teiginys, kuris vartotojui gali reikšti tą patį, gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produkte palyginti su panašiu produktu, tų medžiagų kiekis yra bent 30 % mažesnis, išskyrus mikromaistines medžiagas, kurių atveju priimtinas 10 % pamatinių verčių skirtumas, kaip nurodyta Tarybos direktyvoje 90/496/EEB, ir natrį arba atitinkamą druskos vertę, kai priimtinas 25 % skirtumas.

LENGVAS

Teiginys, kad produktas yra „lengvas“, arba kitas vartotojui tą patį reiškiantis teiginys gali būti nurodomas tik tuo atveju, jei produktas atitinka „mažiau“ reikalavimus; šalia teiginio turi būti paaiškinta, kokia (-os) savybė (-s) daro produktą „lengvą“.

NATŪRALIAI IR (ARBA) NATŪRALUS

Kai maisto produktas natūraliai atitinka šiame priede nustatytas teiginio apie maistingumą vartojimo sąlygą (-as), terminą „natūraliai“ ir (arba) „natūralus“ galima vartoti teiginyje.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) NR. 1925/2006

2006 m. gruodžio 20 d.

dėl maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) Egzistuoja daug įvairių maistinių medžiagų ir kitų ingredientų, kuriuos galima naudoti gaminant maisto produktus, įskaitant vitaminus, mineralus su mikroelementais, amino rūgštis, nepakeičiamas riebalų rūgštis, skaidulines medžiagas, įvairius augalų ir žolių ekstraktus, bet neapsiribojant jais. Maisto produktų papildymą šiomis medžiagomis valstybės narės reglamentuoja skirtingomis nacionalinėmis taisyklėmis, kurios apsunkina šių produktų laisvą judėjimą, sukuria nevienodas konkurencijos sąlygas, ir tokiu būdu tiesiogiai veikia vidaus rinkos funkcionavimą. Todėl būtina patvirtinti Bendrijos taisykles, kuriomis būtų suderintos nacionalinės nuostatos, susijusios su maisto produktų papildymu vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis.

(2) Šiuo reglamentu siekiama reglamentuoti maisto produktų papildymą vitaminais ir mineralais bei tam tikrų kitų medžiagų arba ingredientų, turinčių kitų medžiagų negu vitaminai ir mineralai, kurios dedamos į maisto produktus arba naudojamos jų gamybai taip, kad tų medžiagų suvartojamas kiekis gerokai viršija kiekius, kuriuos pagrįstai tikimasi suvartoti esant įprastai subalansuotai ir įvairiai mitybai, ir (arba) dėl kitų priežasčių sukeliančių potencialią riziką vartotojams, naudojimą. Nesant konkrečių Bendrijos taisyklių dėl medžiagų arba ingredientų, turinčių kitų medžiagų negu vitaminai ar mineralai, numatytų pagal šį reglamentą arba pagal kitas konkrečias Bendrijos nuostatas, naudojimo uždraudimo ar apribojimo, nepažeidžiant Sutarties nuostatų, gali būti taikomos atitinkamos nacionalinės taisyklės.

(3) Dėl su visuomenės sveikata susijusių priežasčių kai kurios valstybės narės reikalauja privalomai kai kuriais vitaminais ir mineralais papildyti tam tikrus kasdienius maisto produktus. Minėtos priežastys gali būti svarbios nacionaliniu ar net regioniniu lygiu, tačiau jomis šiuo metu nebūtų pateisinamas nuostatų, susijusių su privalomu maisto produktų papildymu maistinėmis medžiagomis visoje Bendrijoje, suderinimas. Tačiau, jei ir kai bus tinkama, tokias nuostatas galima būtų patvirtinti Bendrijos lygiu. Kol kas būtų naudinga rinkti informaciją apie tokias nacionalines priemones.

(4) Vitaminais ir mineralais maisto produktus gali savanoriškai papildyti maisto produktų gamintojai arba jie, kaip maistinės medžiagos, turi būti pridėti vadovaujantis konkrečiais Bendrijos teisės aktais. Vitaminai ir mineralai taip pat gali būti dedami technologiniais tikslais kaip priedai, dažikliai ar kvapiosios medžiagos arba kitais panašiais tikslais, įskaitant leistinus vynininkystės metodus ir procesus, numatytus atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose. Šis reglamentas turėtų būti taikomas nepažeidžiant konkrečių Bendrijos taisyklių, susijusių su konkrečių maisto produktų arba produktų grupių papildymu vitaminais ir mineralais arba vitaminų ir mineralų naudojimu juose, arba maisto produktų papildymu šiomis medžiagomis kitais tikslais negu numatyti šiame reglamente.

(5) Kadangi išsamios taisyklės dėl maisto papildų, kuriuose yra vitaminų ir mineralų, patvirtintos 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/46/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su maisto papildais, suderinimo ⁽³⁾, su vitaminais ir mineralais susijusios šio reglamento nuostatos neturėtų būti taikomos maisto papildams.

(6) Gamintojai papildė maisto produktus vitaminais ir mineralais siekdami įvairių tikslų, pavyzdžiui, atstatyti jų kiekį, jei jis sumažėjo gamybos, sandėliavimo ar apdorojimo metu, arba suteikti jiems maistinę vertę, panašią į maisto produktų, kurių pakaitalais jie gali būti, maistinę vertę.

⁽¹⁾ OL C 112, 2004 4 30, p. 44.

⁽²⁾ 2005 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 117 E, 2006 5 18, p. 206), 2005 m. gruodžio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 80 E, 2006 4 4, p. 27) ir 2006 m. gegužės 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta *Oficialiajame leidinyje*). 2006 m. spalio 12 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 183, 2002 7 12, p. 51. Direktyva su pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2006/37/EB (OL L 94, 2006 4 1, p. 32).

- (7) Tinkamai ir įvairiai maitinantis paprastai galima gauti tokių visų normaliam vystymuisi ir sveikatai palaikyti reikalingų maistinių medžiagų kiekį, kuris yra patvirtintas ir rekomenduojamas visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis. Tačiau tyrimai rodo, kad tokia ideali padėtis pasiekta ne visų vitaminų ir mineralų atveju ir ne visose Bendrijos gyventojų grupėse. Vartojant vitaminais ir mineralais papildytus maisto produktus, atrodo, gaunama nemaža šių maistinių medžiagų dalis, todėl galima manyti, kad jie teigiamai papildo bendrą suvartojamų medžiagų kiekį.
- (8) Bendrijoje šiuo metu galima, nors ir nedažnai, pastebėti, kad mityba stokoja kai kurių maistinių medžiagų. Socialinės ir ekonominės padėties Bendrijoje pokyčiai ir įvairių gyventojų grupių gyvenimo būdas sąlygojo skirtingus mitybos poreikius ir kintančius mitybos įpročius. Tai savo ruožtu pakeitė skirtingų gyventojų grupių energijos ir maistinių medžiagų poreikį ir jų suvartojamą tam tikrų vitaminų bei mineralų kiekį, kuris yra mažesnis negu rekomenduojama skirtingose valstybėse narėse. Be to, nauji mokslinių tyrimų duomenys rodo, kad siekiant palaikyti optimalią sveikatą ir gerą savijautą kai kurių maistinių medžiagų galėtų būti suvartojama daugiau nei šiuo metu rekomenduojama.
- (9) Turėtų būti leidžiama maisto produktus papildyti tik paprastai mityboje randamais arba suvartojamais ir būtinomis maistinėmis medžiagomis laikomais vitaminais ir mineralais, tačiau tai nereiškia, kad minėtų medžiagų būtina dėti į maisto produktus. Reikėtų vengti galimų nesutarimų, kurie galėtų kilti nustatant šias būtinas maistines medžiagas. Todėl reikia sudaryti tikslų tokių vitaminų ir mineralų sąrašą.
- (10) Cheminės medžiagos, naudojamos kaip vitaminų ir mineralų šaltinis, kuriomis galėtų būti papildomi maisto produktai, turėtų būti saugios ir žmogaus organizmui biologiškai artimos formos, t. y. žmogaus organizmas turėtų jas lengvai pasisavinti. Dėl to derėtų parengti ir šių medžiagų tikslų sąrašą. Į šį tikslų sąrašą turėtų būti įtraukiamos medžiagos, kurias patvirtino Maisto produktų mokslinis komitetas 1999 m. gegužės 12 d. pareikštoje nuomonėje, remdamasis pirmiau minėtais saugos ir biologinio artimumo kriterijais, ir kurios gali būti naudojamos gaminant kūdikiams ir mažiems vaikams skirtą maistą, kitą specialios paskirties maistą arba maisto papildus. Nors natrio chloridas (paprastoji druska) nėra įtrauktas į šių medžiagų sąrašą, ruošiant maistą jis gali būti toliau naudojamas kaip ingredientas.
- (11) Siekiant neatsilikti nuo mokslo ir technologijų raidos, svarbu, kad prireikus pirmiau minėti sąrašai būtų nedelsiant peržiūrimi. Tokios peržiūros būtų techninio pobūdžio įgyvendinimo priemonės, o Komisijai turėtų būti patikėta jas patvirtinti siekiant supaprastinti ir pagreitinti procedūrą.
- (12) Vitaminais ir mineralais papildytus maisto produktus dažniausiai reklamuoja gamintojai, o vartotojai juos gali palaikyti gaminiais, turinčiais maistinių, fiziologinių ar kitokių sveikatai naudingų privalumų palyginti su panašiais arba kitais produktais, kurie nėra papildyti tokiomis maistinėmis medžiagomis. Tai gali įtikinti vartotoją pasirinkti maisto produktą, kuris kitu atveju galėtų būti nepageidaujamas. Manoma, kad siekiant panaikinti šį galimą nepageidautiną poveikį, reikėtų nustatyti tam tikrus apribojimus produktams, kuriuos galima papildyti vitaminais ir mineralais, kartu su apribojimais, kurie paprastai būtų taikomi technologiniais sumetimais arba būtų būtini saugos požiūriu nustatant didžiausias šiuose produktuose leistinų vitaminų ir mineralų kiekio ribas. Tam tikrų medžiagų, pvz., alkoholio, kiekis produktuose šiuo atveju būtų tinkamas kriterijus, kuriuo remiantis nebūtų leidžiama papildyti vitaminais ir mineralais. Visos nuostatos, leidžiančios nukrypti nuo draudimo papildyti alkoholinius gėrimus vitaminais ir mineralais, turėtų apsiriboti tradicinės vyno receptūros apsauga, Komisijai pranešant apie atitinkamus produktus. Teiginiai, susiję su papildymo maistine ar sveikatai teikiama nauda, neturėtų būti pateikiami. Kad vartotojas nebūtų klaidinamas dėl natūralios šviežių maisto produktų maistinės vertės, taip pat neturėtų būti leidžiama jų papildyti vitaminais ir mineralais.
- (13) Šio reglamento taikymo sritis neapima vitaminų ir mineralų nedideliais kiekiais naudojimo kaip autentiškumo žymeklių, siekiant kovoti su sukčiavimu.
- (14) Pernelyg didelis suvartojamų vitaminų ir mineralų kiekis gali turėti neigiamų padarinių sveikatai, todėl jais papildant maisto produktus būtina pagal aplinkybes nustatyti didžiausius kiekius. Minėtais kiekiais turi būti užtikrinama, kad vartotojas, kurio mityba yra įvairi, būtų saugus įprastai vartodamas maisto produktus pagal gamintojo pateiktas vartojimo instrukcijas. Todėl tokie kiekiai turėtų apimti bendrą didžiausią saugų vitaminų ir mineralų kiekį, kuris yra maisto produktuose natūraliomis sąlygomis ir (arba) kuriuo papildomi maisto produktai bet kokiu tikslu, įskaitant naudojimą technologiniais sumetimais.

- (15) Dėl šios priežasties prireikus turėtų būti patvirtinti tokie didžiausi kiekiai ir bet kokios kitos sąlygos, kuriomis ribojamas maisto produktų papildymas minėtomis medžiagomis, atsižvelgiant į didžiausias saugos ribas, nustatytas moksliniu rizikos įvertinimu, kuris grindžiamas visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis ir galimu iš kitų maisto produktų gaunamų jų kiekiu. Taip pat reikėtų deramai atsižvelgti į orientacinį gyventojų suvartojamų vitaminų ir mineralų kiekį. Jeigu reikia nustatyti tam tikrų vitaminų ir mineralų, kuriais gali būti papildomi maisto produktai (pvz., druskos papildymo jodu), apribojimus, pirmenybę reikėtų teikti šiems tikslams: atstatyti jų kiekį, jei jis sumažėjo gamybos, sandėliavimo ar apdorojimo metu, ir suteikti jiems maistinę vertę, panašią į maisto produktų, kurių pakaitalais tie maisto produktai gali būti.
- (16) Maisto produktų papildymas vitaminais ir mineralais turėtų sąlygoti minimalų jų kiekį maiste. Priešingu atveju papildytuose maisto produktuose esantis pernelyg mažas ir nereikšmingas medžiagų kiekis neturėtų jokios naudos vartotojams ir juos klaidintų. Tuo pačiu principu grindžiamas reikalavimas, kad maisto produktuose turėtų būti reikšmingas šių maistinių medžiagų kiekis norint nurodyti maistingumą etiketėje. Todėl būtų tikslinga, kad maisto produktuose, kurie yra papildyti šiais vitaminais ir mineralais, minimalus jų kiekis atitiktų minėtą reikšmingą kiekį, kuris turėtų būti norint pateikti šias medžiagas nurodant maistingumą etiketėje, jeigu atitinkamose nukrypti leidžiančiose nuostatose nenumatyta kitaip.
- (17) Didžiausių kiekių ir bet kokių naudojimo sąlygų, grindžiamų šiame reglamente nustatytų principų ir kriterijų taikymu, bei mažiausių kiekių patvirtinimas būtų techninio pobūdžio įgyvendinimo priemonės, o Komisijai turėtų būti patikėta jas patvirtinti siekiant supaprastinti ir pagreitinti procedūrą.
- (18) Bendrosios ženklinimo nuostatos ir apibrėžimai pateikiami 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo⁽¹⁾. Todėl šiame reglamente turėtų būti pateiktos tik būtinos papildomos nuostatos. Be to, šios papildomos nuostatos turėtų būti taikomos nepažeidžiant 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1924/2006 dėl teiginių apie maisto produktų maistingumą ir sveikatingumą⁽²⁾.
- (19) Atsižvelgdamas į vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų maistinę vertę ir galimą šių produktų įtaką mitybos įpročiams bei visą pasisavinamų maistinių medžiagų kiekį, vartotojas turėtų galėti įvertinti bendrą tokių produktų maistingumą. Todėl nukrypstant nuo 1990 m. rugsėjo 24 d. Tarybos direktyvos 90/496/EEB dėl maisto produktų maistingumo ženklinimo⁽³⁾ 2 straipsnio turėtų būti privaloma etiketėje nurodyti maistingumą.
- (20) Normalią ir įvairią mitybą sudaro daug ingredientų, o šiuos savo ruožtu — įvairios medžiagos. Įprastinis ir tradicinis šių medžiagų arba ingredientų naudojimas šiuolaikinėje mityboje nekelia rūpesčių ir neturi būti reglamentuojamas. Kai kurios medžiagos, kurios nėra vitaminai ir mineralai arba jų turintys ingredientai, dedamos į maisto produktus kaip ekstraktai ar koncentratai, dėl to šių medžiagų gali būti suvartojama gerokai daugiau negu būtų suvartojama maitinantis įprastais įvairiais maisto produktais. Kai kuriais atvejais rimtai ginčijamas tokios praktikos saugumas, o jos nauda yra neaiški, todėl ją reikėtų reglamentuoti. Tokiais atvejais reikėtų, kad maisto verslo operatoriai, atsakingi už maisto produktų, kuriuos jie pateikia į rinką, saugą, prisiimtų išpareigojimus dėl jų saugos įrodymo.
- (21) Atsižvelgiant į vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų ypatingą pobūdį, priežiūros organai, be įprastai naudojamų priemonių, turėtų turėti galimybę taikyti papildomas priemones, kad būtų lengviau veiksmingai priežiūrėti minėtų produktų vartojimą.
- (22) Kadangi šio reglamento tikslo, t.y. užtikrinti efektyvų vidaus rinkos veikimą, susijusį su maisto papildymu vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis kartu užtikrinant aukštą vartotojų apsaugos lygį, valstybės narės negali deramai pasiekti, ir todėl jį galima geriau pasiekti Bendrijos lygiu, Bendrija gali patvirtinti priemones laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo. Laikantis minėtamame straipsnyje nustatyto proporcingumo principo, ši direktyva nenumato nieko, kas nėra būtina siekiant šių tikslų.

⁽¹⁾ OL L 109, 2000 5 6, p. 29. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2003/89/EB (OL L 308, 2003 11 25, p. 15).

⁽²⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 9.

⁽³⁾ OL L 276, 1990 10 6, p. 40. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/120/EB (OL L 333, 2003 12 20, p. 51).

- (23) Būtinis šio reglamento įgyvendinimo priemonės turėtų būti patvirtintos vadovaujantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimu 1999/468/EB, nustatančiu Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾,

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Šiame reglamente:

- 1) „Tarnyba“ — tai 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 178/2002, nustatančiu maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiu Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiu su maisto saugos klausimais susijusias procedūras ⁽²⁾ įsteigta Europos maisto saugos tarnyba;
- 2) „Kita medžiaga“ — kita nei vitaminas ar mineralas medžiaga, turinti mitybinį arba fiziologinį poveikį.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS, TAIKymo SRITIS IR APIBRĖŽIMAI

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šis reglamentas suderina valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas, susijusias su maisto produktų papildymu vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis, siekiant užtikrinti veiksmingą vidaus rinkos veikimą ir aukštą vartotojų teisių apsaugos lygį.
2. Šio reglamento nuostatos dėl vitaminų ir mineralų netaikomos maisto papildams, kurie priklauso Direktyvos 2002/46/EB taikymo sričiai.
3. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant Bendrijos teisės aktų konkrečių nuostatų, susijusių su:
 - a) specialios paskirties maisto produktais ir, nesant konkrečių nuostatų, šių produktų sudėčiai taikomais reikalavimais, kurie būtini atsižvelgiant į specifinius žmonių, kuriems jie skirti, mitybos poreikius;
 - b) naujais maisto produktais ir naujais maisto produktų ingredientais;
 - c) genetiškai modifikuotais maisto produktais;
 - d) maisto priedais ir kvapiosiomis medžiagomis;
 - e) leistina vyno gamybos praktika ir procesais.

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

II SKYRIUS

PAPILDYMAS VITAMINAIŠ IR MINERALAIS

3 straipsnis

Papildymui vitaminais ir mineralais taikomi reikalavimai

1. Pagal šiame reglamente išdėstytas taisykles maisto produktus galima papildyti tik vitaminais ir (arba) mineralais, kurių sąrašas pateiktas I priede, II priede nurodytu pavidalu.
2. Maisto produktai gali būti papildyti vitaminais ir mineralais žmogaus organizmui biologiškai tinkama forma, nepriklausomai nuo to, ar jų paprastai esama ar nesama šių maisto produktų sudėtyje, ypač siekiant atsižvelgti į:
 - a) konkrečiai gyventojų grupei būdingą vieno ar daugiau vitaminų ir (arba) mineralų trūkumą, kurį gali rodyti klinikiniai ar subklinikiniai tyrimai arba kurį rodo apskaičiuojamas žemas maistinių medžiagų suvartojimo lygis; arba
 - b) tai, kad mitybos įpročių pokyčiai gali pagerinti gyventojų arba konkrečių gyventojų grupių mitybos būklę ir (arba) kompensuoti vitaminų ar mineralų trūkumus; arba
 - c) visuotinai pripažįstamų mokslo žinių apie suvartojamų vitaminų ir mineralų poveikį sveikatai raidą.
3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų sąrašų pakeitimai priimami pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą atsižvelgiant į Tarnybos nuomonę.

Prieš atlikdama šiuos pakeitimus, Komisija vykdo konsultacijas su susijusiomis šalimis, ypač su maisto verslo operatoriais ir vartotojų grupėmis.

⁽²⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos reglamentu (EB) Nr. 575/2006 (OL L 100, 2006 4 8, p. 3).

4 straipsnis

Papildymo vitaminais ir mineralais apribojimai

Vitaminais ir mineralais negali būti papildomi:

- a) neperdirbti gaminiai, įskaitant vaisius, daržoves, mėsą, paukštieną ir žuvį, bet jais neapsiribojant;
- b) gėrimai, kurių alkoholio koncentracija yra didesnė kaip 1,2 tūrio proc., išskyrus ir nukrypstant nuo 3 straipsnio 2 dalies, šiuos produktus:
 - i) nurodytus 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1493/1999 dėl bendro vyno rinkos organizavimo ⁽¹⁾ 44 straipsnio 6 ir 13 dalyse; ir
 - ii) kuriais buvo prekiaujama prieš priimant šį reglamentą; ir
 - iii) apie kuriuos valstybė narė praneša Komisijai pagal 11 straipsnį,ir su sąlyga, kad nepateikiamas teiginys apie maistingumą ar sveikatingumą.

Kiti maisto produktai arba maisto produktų kategorijos, kurių negalima papildyti tam tikrais vitaminais ir mineralais, gali būti nustatyti pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą bei remiantis moksliniais tyrimais, kuriuose atsižvelgiama į jų maistinę vertę.

5 straipsnis

Grynumo kriterijai

1. II priede išvardytų vitaminų formulių ir mineralinių medžiagų grynumo kriterijai patvirtinami pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, išskyrus atvejus, kai jie taikomi pagal šio straipsnio 2 dalį.
2. II priede išvardytoms vitaminų formulėms ir mineralinėms medžiagoms taikomi grynumo kriterijai, nustatyti Bendrijos teisės aktuose dėl jų taikymo maisto produktų gamyboje kitais negu šiame reglamente nurodytais tikslais.
3. II priede išvardytoms vitaminų formulėms ir mineralinėms medžiagoms, kurių grynumo kriterijai Bendrijos teisės aktuose nenustatyti, kol bus priimtos tokios specifikacijos, taikomi visuotinai pripažinti tarptautinių organų rekomenduojami grynumo kriterijai ir gali būti laikomasi griežtesnius grynumo kriterijus nustatančių nacionalinių taisyklių.

⁽¹⁾ OL L 179, 1999 7 14, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 2165/2005 (OL L 345, 2005 12 28, p. 1).

6 straipsnis

Papildymo vitaminais ir mineralais sąlygos

1. Jeigu maisto produktai papildomi vitaminu arba mineralu, bendras maisto produkte esantis vitamino arba mineralo kiekis, kuris naudojamas nepriklausomai nuo papildymo tikslo, to produkto pardavimo metu negali viršyti pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą nustatytų kiekių. Šiuo tikslu Komisija gali pateikti pasiūlymų dėl didžiausių leistinų kiekių iki 2009 m. sausio 19 d. Koncentruotų arba dehidruotų gaminių vitaminų ir mineralų didžiausi leistini kiekiai nustatomi pagal kiekius maisto produkto sudėtyje, kai šis produktas, vadovaujantis gamintojo nurodymais, yra paruoštas vartoti.

2. Sąlygos, ribojančios ar draudžiančios maisto produkto ar maisto produktų kategorijos papildymą konkrečiu vitaminu arba mineralu, priimamos pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

3. 1 dalyje nurodyti didžiausi kiekiai ir 2 dalyje nurodytos sąlygos nustatomos atsižvelgiant į:

- a) vitaminų ir mineralų didžiausias saugos ribas, nustatytas pagal mokslinį rizikos vertinimą, grindžiamą visuotinai pripažintais moksliniais duomenimis, atitinkamai atsižvelgiant į įvairių vartotojų grupių skirtingus jautrumo laipsnius; ir

- b) suvartojamų vitaminų ir mineralų kiekius iš kitų mitybos šaltinių.

4. Nustatant 1 dalyje nurodytus didžiausius kiekius ir 2 dalyje nurodytas sąlygas, taip pat būtina tinkamai atsižvelgti į gyventojų suvartojamus vitaminų ir mineralų orientacinius kiekius.

5. Nustatant 1 dalyje nurodytus didžiausius kiekius ir 2 dalyje nurodytas sąlygas vitaminams ir mineralams, kurių gyventojų suvartojami orientaciniai kiekiai yra artimi didžiausioms saugos riboms, jei būtina, taip pat atsižvelgiama ir į:

- a) atskirų produktų kiekį bendrame visų gyventojų ar gyventojų grupių racione;

- b) produkto maistinių medžiagų apibūdinimą, parengtą taip, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 1924/2006.

6. Kai maisto produktas papildomas vitaminu arba mineralu, to vitamino arba mineralo kiekis maisto produkte turi bent jau prilygti reikšmingam kiekiui, nurodytam Direktyvos 90/496/EEB priede. Konkrečių maisto produktų arba maisto produktų kategorijų mažiausi kiekiai, įskaitant bet kokius mažesnius kiekius, nukrypstant nuo anksčiau minėtų didelių kiekių, patvirtinami pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

7 straipsnis

Ženklinimas, pristatymas ir reklamavimas

1. Ženklinant, pristatant ir reklamuojant vitaminais ir mineralais papildytus maisto produktus, neturi būti jokių nuorodų, kuriomis tiesiogiai ar netiesiogiai teigiama, kad subalansuota ir įvairi mityba neužtikrina reikiamo maistinių medžiagų kiekio. Tam tikrais atvejais pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą gali būti priimta leidžianti nukrypti nuostata dėl konkrečios maistinės medžiagos.

2. Vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų ženklinimas, pristatymas ir reklama neturi klaidinti arba apgaudinėti vartotojų dėl tokių maisto produktų maistingumo privalumų, kurie atsiranda papildžius juos šiomis maistinėmis medžiagomis.

3. Ženklinant yra privaloma nurodyti vitaminais ir mineralais papildytų ir šiame reglamente nurodytų produktų maistingumą. Pateikiamą informaciją sudaro Direktyvos 90/496/EEB 4 straipsnio 1 dalies 2 grupėje apibrėžti duomenys ir bendri vitaminų ir mineralų kiekiai, esantys maisto produkto sudėtyje po papildymo.

4. Vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų etiketėse galima nurodyti, kad jie buvo papildyti pagal Reglamente (EB) Nr. 1924/2006 nustatytus reikalavimus.

5. Šis straipsnis taikomas nepažeidžiant kitų su maisto produktais susijusių teisės nuostatų, taikomų nurodytoms maisto kategorijoms.

6. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės gali būti tiksliau apibrėžtos 14 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

III SKYRIUS

PAPILDYMAS TAM TIKROMIS KITOMIS MEDŽIAGOMIS

8 straipsnis

Medžiagos, kurių naudojimą draudžia, riboja arba prižiūri Bendrija

1. Laikomasi šiame straipsnyje numatytos procedūros, kai kita negu vitaminai ar mineralai medžiaga arba ingredientas, kurio sudėtyje yra kitų nei vitaminai ar mineralai medžiagų, yra dedami į maisto produktus arba naudojami jų gamybai tokiu būdu, kad suvartojamas šios medžiagos kiekis gerokai viršytų pagrįstai numatytus subalansuotos ir įvairios mitybos atveju suvartojamus kiekius ir (arba) kitaip keltų potencialų pavojų vartotojams.

2. Jei būtina, Komisija savo iniciatyva arba remdamasi valstybių narių pateikta informacija kiekvieną kartą atsižvelgdama į Tarnybos turimos informacijos vertinimą ir pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą, gali priimti sprendimą dėl medžiagos ar ingrediento įtraukimo į III priedą. Visų pirma:

a) jei buvo nustatyta žala sveikatai, medžiaga ir (arba) ingredientas, kurio sudėtyje yra tos medžiagos:

i) įtraukiami į III priedo A dalį ir yra draudžiami jais papildyti maisto produktus ar juos naudoti gaminant maisto produktus; arba

ii) įtraukiami į III priedo B dalį ir yra leidžiama jais papildyti maisto produktus ar juos naudoti gaminant maisto produktus tik ten nurodytomis sąlygomis;

b) jei nustatoma žalos sveikatai galimybė, tačiau yra abejonių moksliniu požiūriu, medžiaga įtraukiama į III priedo C dalį.

3. Bendrijos nuostatomis, kurios taikomos konkrečioms maisto produktams, gali būti numatyti tam tikrų medžiagų, neįtrauktų į šį reglamentą, naudojimo apribojimai ar draudimai.

4. Maisto verslo operatorius arba kitos suinteresuotos šalys gali bet kuriuo metu pateikti Tarnybai įvertinti mokslinius duomenis, rodančius, kad į III priedo C dalį įtraukta medžiaga yra saugi naudojant ją pagal jos naudojimo maisto produktams arba maisto produktų kategorijai sąlygas, ir paaiškinančius šio naudojimo tikslą. Tarnyba nedelsdama informuoja valstybes nares ir Komisiją apie bylos pateikimą ir pasirūpina, kad ji būtų joms prieinama.

5. Per ketverius metus nuo medžiagos įtraukimo į III priedo C dalį, pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą bei atsižvelgiant į Tarnybos nuomonę apie jai pateiktas įvertinti šio straipsnio 4 dalyje nurodytas bylas, priimamas sprendimas bendrai leisti naudoti III priedo C dalyje išvardytas medžiagas ar perkelti jas atitinkamai į III priedo A arba B dalis.

6. Pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą Komisija nustato įgyvendinimo taisyklės šio straipsnio taikymui, įskaitant taisyklės dėl šio straipsnio 4 dalyje nurodyto informacijos pateikimo.

IV SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

9 straipsnis

Bendrijos registras

1. Komisija sukuria ir prižiūri maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais bei tam tikromis kitomis medžiagomis Bendrijos registrą (toliau — Registras).

2. Į Registrą įrašoma:

- I priede išvardyti vitaminai ir mineralai, kuriais galima papildyti maisto produktus;
- II priede išvardytos vitaminų formulės ir mineralinės medžiagos, kuriomis galima papildyti maisto produktus;
- vitaminų ir mineralų didžiausi ir mažiausi kiekiai, kuriais galima papildyti maisto produktus, ir visos susijusios sąlygos, nustatytos pagal 6 straipsnio nuostatas;
- informacija apie 11 straipsnyje numatytas nacionalines nuostatas dėl privalomo papildymo vitaminais ir mineralais;
- papildymo vitaminais ir mineralais apribojimai, nustatyti 4 straipsnyje;

f) medžiagos, dėl kurių buvo pateikti dokumentai pagal 17 straipsnio 1 dalies b punktą;

g) informacija apie III priede nurodytas medžiagas ir apie priežastis, dėl kurių jos buvo į jį įtrauktos;

h) informacija apie medžiagas, išvardytas III priedo C dalyje, kurias bendrai leidžiama naudoti, kaip nurodyta 8 straipsnio 5 dalyje.

3. Visuomenei sudaroma galimybė susipažinti su Registru.

10 straipsnis

Laisvas prekių judėjimas

Nepažeisdamos Sutarties, ypač jos 28 ir 30 straipsnių, valstybės narės negali apriboti ar uždrausti prekiauti maisto produktais, kurie atitinka šį reglamentą ir jį įgyvendinti priimtus Bendrijos aktus, taikydamos nesuderintas nacionalines maisto produktų papildymo vitaminais ir mineralais nuostatas.

11 straipsnis

Nacionalinės nuostatos

1. Iki 2007 m. liepos 19 d. valstybės narės informuoja Komisiją apie esamas privalomo papildymo vitaminais ir mineralais nacionalines nuostatas ir apie produktus, kuriems taikoma 4 straipsnio b punkte nurodyta nukrypti leidžianti nuostata.

2. Jei nėra Bendrijos nuostatų ir valstybė narė mano, kad reikia priimti naujus teisės aktus:

- dėl konkrečių maisto produktų ar maisto produktų kategorijų privalomo papildymo vitaminais ir mineralais; arba
- dėl draudimo naudoti tam tikras kitas medžiagas arba jų naudojimo ribojimo gaminant konkrečius maisto produktus,

ji apie tai praneša Komisijai pagal 12 straipsnyje nustatytą procedūrą.

12 straipsnis

Pranešimo procedūra

1. Valstybė narė, nusprendusi, kad yra būtina priimti naujus teisės aktus, ji praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie planuojamas priemones ir jas pagrindžia.

2. Komisija konsultuojasi su 14 straipsnio 1 dalyje nurodytu Komitetu, jeigu mano, kad tokios konsultacijos gali būti naudingos, arba jeigu to reikalauja valstybė narė, ir pateikia nuomonę dėl planuojamų priemonių.

3. Suinteresuota valstybė narė gali imtis planuojamų priemonių tik praėjus šešiems mėnesiams po pranešimo, nurodyto 1 dalyje, jeigu Komisijos nuomonė nėra neigiama.

Jei Komisijos nuomonė yra neigiama, pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą iki pirmojoje šios dalies pastraipoje nurodyto laikotarpio pabaigos ji nustato, ar galima įgyvendinti planuojamas priemones. Komisija gali pareikalauti atlikti tam tikrus planuojamų priemonių pakeitimus.

13 straipsnis

Apsaugos priemonės

1. Jei valstybė narė turi rimtą pagrindą manyti, kad nors produktas ir atitinka šio reglamento reikalavimus, jis kelia grėsmę žmonių sveikatai, ji gali laikinai sustabdyti arba apriboti atitinkamų nuostatų taikymą savo teritorijoje.

Ji nedelsdama praneša apie tai kitoms valstybėms narėms ir Komisijai bei pagrindžia savo sprendimą.

2. Pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą sprendimas atitinkamais atvejais priimamas gavus Tarnybos nuomonę.

Komisija gali inicijuoti minėtą procedūrą savo iniciatyva.

3. 1 dalyje nurodyta valstybė narė gali sustabdyti arba apriboti nuostatų taikymą, kol jai bus pranešta apie 2 dalyje nurodytą sprendimą.

14 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinis komitetas (toliau –Komitetas), įsteigtas pagal reglamento (EB) 178/2002 58 straipsnio 1 dalį.

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

15 straipsnis

Stebėseną

Kad būtų lengviau vykdyti veiksmingą maisto produktų, papildytų vitaminais ir mineralais, bei maisto produktų, kurių sudėtyje yra III priedo B ir C dalyse išvardytų medžiagų, stebėseną, valstybės narės gali reikalauti, kad gamintojas arba asmuo, pateikiantis produktą į rinką tos valstybės teritorijoje, praneštų kompetentingai institucijai apie tą pateikimą į rinką pateikdamas to produkto ženklinimui naudojamos etiketės pavyzdį. Tokiais atvejais taip pat gali būti reikalaujama pateikti informaciją apie produkto pašalinimą iš rinkos.

16 straipsnis

Įvertinimas

Iki 2013 m. liepos 1 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pranešimą apie šio reglamento įgyvendinimo poveikį, ypač susijusį su vitaminais ir mineralais papildytų maisto produktų rinkos raida, jų suvartojimu, maistinių medžiagų suvartojimu ir gyventojų mitybos pokyčiais, bei papildymu tam tikromis kitomis medžiagomis, kartu su pasiūlymais dėl, Komisijos nuomone, būtinų šio reglamento pakeitimų. Atsižvelgiant į tai, valstybės narės Komisijai pateikia visą būtiną susijusią informaciją iki 2012 m. liepos 1 d. Šio straipsnio įgyvendinimo taisyklės patikslinamos pagal 14 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.

17 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės

1. Nukrypstant nuo 3 straipsnio 1 dalies ir iki 2014 m. sausio 19 d. valstybės narės savo teritorijoje gali leisti naudoti vitaminus ir mineralus, kurie nėra nurodyti I priede arba kurie nėra II priede nurodytų pavidalų, jeigu:

a) 2007 m. sausio 19 d. ta medžiaga buvo papildomi Bendrijoje parduodami maisto produktai; ir

b) Tarnyba nepateikė nepalankios nuomonės dėl tos medžiagos naudojimo ar jos naudojimo tuo pavidalu gaminant maisto produktus, remdamasi dokumentais, kuriais grindžiamas tos medžiagos naudojimas ir kuriuos valstybė narė ne vėliau kaip iki 2010 m. sausio 19 d. turi pateikti Komisijai.

2. Iki 2014 m. sausio 19 d. valstybės narės, laikydamosi Sutarties taisyklių, gali toliau taikyti esamus nacionalinius apribojimus ar draudimus prekiauti maisto produktais, kurie papildyti I priede nenurodytais vitaminais ir mineralais arba tokių pavidalų vitaminais ir mineralais, kurie nenurodyti II priede.

3. Laikydamosi Sutarties taisyklių valstybės narės gali toliau taikyti esamas nacionalines nuostatas dėl I priede išvardytų vitaminų ir mineralų, kuriais papildomi maisto produktai, didžiausių ir mažiausių kiekių, ir dėl tokiems papildymams taikomų sąlygų, kol bus priimtose atitinkamos Bendrijos prie-

monės pagal 6 straipsnį arba pagal kitas konkrečias Bendrijos nuostatas.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2007 m. liepos 1 d.

Maisto produktai, pateikti į rinką arba paženklinėti iki 2007 m. liepos 1 d. ir neatitinkantys šio reglamento nuostatų, gali būti parduodami iki jų tinkamumo vartoti termino pabaigos, bet ne vėliau, kaip 2009 m. gruodžio 31 d..

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 20 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J. KORKEAOJA

I PRIEDAS

VITAMINAI IR MINERALAI, KURIAIS GALIMA PAPILDYTI MAISTO PRODUKTUS

1. Vitaminai

Vitaminas A
Vitaminas D
Vitaminas E
Vitaminas K
Vitaminas B1
Vitaminas B2
Niacinas
Pantoteno rūgštis
Vitaminas B6
Folio rūgštis
Vitaminas B12
Biotinas
Vitaminas C

2. Mineralai

Kalcis
Magnis
Geležis
Varis
Jodas
Cinkas
Manganas
Natris
Kalis
Selenas
Chromas
Molibdenas
Fluoridas
Chloridas
Fosforas

II PRIEDAS

VITAMINŲ FORMULĖS IR MINERALINĖS MEDŽIAGOS, KURIOMIS GALIMA PAPILDYTI MAISTO PRODUKTUS

1. Vitaminų formulės

VITAMINAS A

retinolis

retinilo acetatas

retinilo palmitatas

b-karotenas

VITAMINAS D

cholecalciferolis

ergocalciferolis

VITAMINAS E

D-a-tokoferolis

DL-a-tokoferolis

D-a-tokoferilacetatas

DL-a-tokoferilacetatas

D-a-tokoferilo rūgšties sukcinatas

VITAMINAS K

filochinonas (fitomenadionas)

VITAMINAS B1

tiamino hidrochloridas

tiamino mononitratas

VITAMINAS B2

riboflavinas

natrio riboflavin-5-fosfatas

NIACINAS

nikotino rūgštis

nikotinamidas

PANTOTENO RŪGŠTIS

kalcio D-pantotenatas

natrio D-pantotenatas

dekspantenolis

VITAMINAS B6

piridoksino hidrochloridas

piridoksin-5-fosfatas

piridoksino dipalmitatas

FOLIO RŪGŠTIS

pteroilmonoglutamo rūgštis

VITAMINAS B12

cianokobalaminas

hidroksokobalaminas

BIOTINAS

D-biotinas

VITAMINAS C

L-askorbo rūgštis

natrio L-askorbatas

kalcio L-askorbatas

kalio L-askorbatas

L-askorbil 6-palmitatas

2. Mineralinės medžiagos

kalcio karbonatas

kalcio chloridas

kalcio citratai

kalcio gliukonatas

kalcio glicerofosfatas

kalcio laktatas

ortofosforo rūgšties kalcio druskos

kalcio hidroksidas

kalcio oksidas

kalcio sulfatas

magnio acetatas

magnio karbonatas

magnio chloridas

magnio citratai

magnio gliukonatas

magnio glicerofosfatas

ortofosforo rūgšties magnio druskos

magnio laktatas

magnio hidroksidas

magnio oksidas

magnio sulfatas

geležies karbonatas

geležies citratas

geležies amonio citratas

geležies gliukonatas

geležies fumaratas

natrio geležies difosfatas

geležies laktatas	mangano sulfatas
geležies sulfatas	natrio bikarbonatas
geležies difosfatas (geležies pirofosfatas)	natrio karbonatas
geležies sacharatas	natrio citratas
elementinė geležis (karbonilas + elektrolitas + redukuotas vandenilis)	natrio gliukonatas
vario karbonatas	natrio laktatas
vario citratas	natrio hidroksidas
vario gliukonatas	ortofosforo rūgšties natrio druskos
vario sulfatas	natrio selenatas
vario-lizino junginys	natrio vandenilio selenitas
natrio jodidas	natrio selenitas
natrio jodatas	natrio fluoridas
kalio jodidas	kalio fluoridas
kalio jodatas	kalio bikarbonatas
cinko acetatas	kalio karbonatas
cinko chloridas	kalio chloridas
cinko citratas	kalio citratas
cinko gliukonatas	kalio gliukonatas
cinko laktatas	kalio glicerofosfatas
cinko oksidas	kalio laktatas
cinko karbonatas	kalio hidroksidas
cinko sulfatas	ortofosforo rūgšties kalio druskos
mangano karbonatas	chromo (III) chloridas ir jo heksahidratas
mangano chloridas	chromo (III) sulfatas ir jo heksahidratas
mangano citratas	amonio molibdatos (molibdenas (VI))
mangano gliukonatas	natrio molibdatos (molibdenas (VI))
mangano glicerofosfatas	

*III PRIEDAS***MEDŽIAGOS, KURIŲ NAUDOJIMAS MAISTO PRODUKTUOSE DRAUDŽIAMAS, APRIBOTAS ARBA KURĮ
PRIŽIŪRI BENDRIJA**

A dalis — Medžiagos, kurias draudžiama naudoti

B dalis — Medžiagos, kurių naudojimas yra apribotas

C dalis — Medžiagos, kurių naudojimą prižiūri Bendrija

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMĄ NR. 1926/2006/EB

2006 m. gruodžio 18 d.

dėl Bendrijos veiksmų programos vartotojų politikos srityje sukūrimo (2007–2013 m.)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 153 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) Vykdydama veiksmus vartotojų apsaugos srityje Bendrija gali prisidėti prie piliečių sveikatos, saugumo ir ekonominių bei teisinių interesų apsaugos.
- (2) Todėl tikslinga sukurti Bendrijos veiksmų programą vartotojų politikos srityje, kuri pakeistų 2003 m. gruodžio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 20/2004/EB, sukuriantį Bendrijos veiksmų remiant vartotojų politiką 2004–2007 m. bendrąjį finansavimo planą ⁽⁴⁾. Todėl tas sprendimas turėtų būti panaikintas.
- (3) Vartotojų interesų integravimas į visas Bendrijos politikos sritis pagal Sutarties 153 straipsnį turėtų būti laikomas svarbiu prioritetu kartu su šioje programoje nustatytų vartotojų politikos tikslų įgyvendinimu. Derinimas su kitomis Bendrijos politikos sritimis ir programomis yra vienas iš esminių dalykų siekiant užtikrinti, kad kitose

politikos srityse būtų visapusiškai atsižvelgta į vartotojų interesus. Siekiant skatinti politikos krypčių sinergiją ir išvengti darbo dubliavimo, finansinė parama vartotojų interesų integravimui į atitinkamas sritis turėtų būti teikiama pasitelkiant kitus Bendrijos fondus ir programas.

- (4) Šiame akte visam programos trukmės laikotarpiui nustatomas jos finansinis paketas, kuris turi būti svarbiausiu orientaciniu dydžiu biudžeto valdymo institucijai, kaip apibrėžta 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžetinės drausmės ir patikimo finansų valdymo 37 punkte ⁽⁵⁾.

- (5) Siekiant bendrų Europos interesų, reikia, kad paslaugų ir ne maisto produktų sveikumas ir sauga, piliečių ekonominiai ir teisiniai interesai bei vartotojų interesai produktų ir paslaugų standartų kūrimo procese būtų ginami Bendrijos lygiu. Atsižvelgiant į savitą atitinkamų organizacijų pobūdį, Bendrijos paramos tokių organizacijų veikimui atnaujinimui neturėtų būti taikomas laipsniško Bendrijos paramos mažinimo principas.

- (6) Tikslinga užtikrinti perėjimą nuo ankstesnės programos prie šios ją pakeičiančios programos, ypač, kiek tai susiję su daugiamečių priemonių tęstinumo užtikrinimu ir laimėjimų, pasiektų įgyvendinant ankstesnes programas, įvertinimu bei sričių, kurioms reikia skirti daugiau dėmesio, nustatymu. Nuo 2014 m. sausio 1 d. asignavimai techninei ir administracinei pagalbai teikti prireikūs turėtų būti apimti išlaidas, susijusias su iki 2013 m. pabaigos dar neįvykdytų veiksmų administravimu.

- (7) Šiam sprendimui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtinamos laikantis 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EB, nustatančio Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OL C 88, 2006 4 11, p. 1.

⁽²⁾ OL C 192, 2006 8 16, p. 8.

⁽³⁾ 2006 m. kovo 23 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje), 2006 m. lapkričio 14 d. Tarybos bendroji pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽⁴⁾ OL L 5, 2004 1 9, p. 1. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 786/2004/EB (OL L 138, 2004 4 30, p. 7).

⁽⁵⁾ OL C 139, 2006 6 14, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu Nr. 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

- (8) Įgyvendinant programą reikėtų atsižvelgti į faktą, kad vidaus rinka tinkamai neveiks, jeigu vienoje valstybėje narėse vartotojai bus prasčiau apsaugoti nei kitose. Todėl, siekiant užtikrinti vienodas sąlygas visoms valstybėms narėms, programoje ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas nuo 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojusių valstybių narių vartotojų apsaugai ir geresniam šių valstybių narių vartotojų informavimui.
- (9) Europos ekonominės erdvės susitarimas (toliau — EEE susitarimas) numato glaudesnę Europos bendrijos ir jos valstybių narių bei Europos ekonominėje erdvėje dalyvaujančių Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalių (toliau — ELPA/EEE šalys) bendradarbiavimą vartotojų apsaugos srityje. Taip pat turėtų būti numatyta nuostata dėl kitų šalių, pirmiausia Bendrijos kaimynystėje esančių šalių, ir narystės siekiančių šalių, šalių kandidačių bei stojančiųjų šalių dalyvavimo programoje.
- (10) Įgyvendinant programą turėtų būti skatinamas bendradarbiavimas su programoje nedalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis, atsižvelgiant į visus susijusius tų šalių ir Bendrijos susitarimus.
- (11) Priemonių, kurių imamasi pagal šią programą, vertė ir poveikis turėtų būti reguliariai stebimi ir vertinami, taip pat pasitelkiant nepriklausomus išorės vertintojus. Siekiant įvertinti vartotojų politiką, reikėtų, kiek įmanoma, nustatyti išmatuojamus tikslus ir parengti tinkamus rodiklius.
- (12) Kadangi šio sprendimo tikslų valstybės narės negali deramai pasiekti dėl tarpvalstybinio problemų pobūdžio ir kadangi dėl didesnio Bendrijos veiksmų potencialo efektyviai ir veiksmingai apsaugoti sveikatą, saugumą ir ekonominius bei teisinius piliečių interesus tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

NUSPRENDĖ:

1 straipsnis

Programos sukūrimas

Šiuo sprendimu sukurama Bendrijos veiksmų programa vartotojų politikos srityje, apimanti laikotarpį nuo 2006 m. gruodžio 31 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. (toliau — Programa).

2 straipsnis

Tikslas ir uždaviniai

1. Šios Programos tikslas — papildyti, remti ir stebėti valstybių narių politiką, padėti apsaugoti vartotojų sveikatą, saugumą ir ekonominius bei teisinius interesus ir užtikrinti jų teisę į informaciją, šviečiamąją veiklą ir burtis į organizacijas savo interesams ginti.

2. 1 dalyje nurodyto tikslo siekiama vykdant šiuos uždavinius:

- a) užtikrinant aukšto lygio vartotojų apsaugą, visų pirma gerinant informacijos ir konsultacijų kokybę bei geriau atstovaujant vartotojų interesams;
- b) užtikrinant veiksmingą vartotojų apsaugos taisyklių taikymą, visų pirma bendradarbiaujant teisės aktų vykdymo, informavimo, švietimo ir žalos atlyginimo srityse.

Šie uždaviniai vykdomi imantis įvairių I priede pateikiamame sąraše nurodytų veiksmų ir priemonių, atsižvelgiant į 7 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytame metiniame darbo plane išdėstytus prioritetus.

3 straipsnis

Finansavimas

1. Programos įgyvendinimo finansinis paketas laikotarpiui nuo 2006 m. gruodžio 31 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d. yra 156 800 000 EUR.

2. Biudžeto valdymo institucija tvirtina metinius asignavimus neviršijant finansinėje struktūroje nustatytų ribų.

4 straipsnis

Finansinė parama

1. Bendrijos skiriama finansinė parama neviršija šių dydžių:

- a) 50 % Bendrijos ir vienos ar kelių valstybių narių arba Bendrijos ir pagal 8 straipsnio nuostatas dalyvaujančių trečiųjų šalių kompetentingų institucijų bendrai finansuojamų veiksmų kaštų, išskyrus ypatingos naudos atvejus, kai Bendrijos parama neviršija 70 %;

b) 85 % veiksmų, kuriais siekiama sukurti integruotas europines magistro laipsnio studijų vartotojų apsaugos tematika programas, kaštų;

c) 50 % Europos vartotojų organizacijų veiklos išlaidų;

d) 95 % Europos vartotojų organizacijų, Bendrijos lygiu atstovaujančių vartotojų interesams produktų ir paslaugų standartų kūrimo procese, veiklos išlaidų.

2. Bendrijos finansinė parama gali būti šių formų:

a) dėstytojams ir studentams skirtos individualaus mobilumo stipendijos, skiriamos pagal integruotas europines magistro laipsnio studijų vartotojų apsaugos tematika programas. Šių stipendijų administravimas gali būti patikėtas Mokymosi visą gyvenimą programos įgyvendinimo nacionalinėms Erasmus agentūroms;

b) kelionpinigiai ir dienpinigiai, skiriami teisės aktų vykdymo pareigūnų mainams.

3. 1 dalies a punkte nurodytos ypatingos naudos įvertinimo kriterijai nustatomi iš anksto metiniame darbo plane. Šiuos kriterijus atitinkanti veikla visų pirma turėtų būti skirta nuo 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojusių valstybių narių vartotojams.

4. 1 dalies c ir d punktuose nurodytos finansinės paramos atnaujinimui netaikomas laipsniško mažėjimo principas.

5. 1 ir 2 dalyje nurodytais tikslais Bendrijos finansinė parama gali būti teikiama vienodo dydžio arba vienkartinėmis išmokomis, jei tai tinkama dėl atitinkamų veiksmų pobūdžio, kaip apibrėžta metiniame darbo plane. Finansuojant vienodo dydžio arba vienkartinėmis išmokomis, 1 dalyje numatytos procentinės ribos netaikomos, nors vis tiek yra būtinas bendras finansavimas.

5 straipsnis

Finansavimo gavėjai

4 straipsnyje nurodytos gavėjų, turinčių teisę į finansinę paramą, rūšys pateikiamos II priede.

6 straipsnis

Administracinė ir techninė pagalba

1. Iš Programai skirtos finansinės paramos lėšų gali būti finansuojamos išlaidos, susijusios su pasirengimo, stebėsenos, kontrolės, audito ir vertinimo veikla, tiesiogiai reikalingos Programai administruoti ir jos uždaviniams įgyvendinti, ypač tyrimų, susitikimų, informavimo kampanijų ir leidybos išlaidos,

keičianti informacija naudojamų IT tinklų išlaidos, taip pat visos administracinės ir techninės pagalbos, kuria Komisija gali pasinaudoti administruodama Programą, išlaidos.

2. Be to, iš Programai skirtos finansinės paramos gali būti finansuojamos administracinės ir techninės pagalbos išlaidos, būtinos siekiant užtikrinti perėjimą nuo pagal Sprendimą Nr. 20/2004/EB patvirtintų priemonių prie Programos. Prireikus į po 2013 m. sudaromus biudžetus bus galima įtraukti šioms išlaidoms padengti skirtus asignavimus siekiant sudaryti galimybę administruoti iki 2013 m. gruodžio 31 d. neįvykdytus veiksmus.

7 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Komisija yra atsakinga už Programos įgyvendinimą.

Vykdam veiksmus, kuriais siekiama 2 straipsnyje nurodyto tikslo ir uždavinių, visapusiškai naudojami atitinkami įgyvendinimo metodai, pirmiausia įskaitant tiesioginį arba netiesioginį Komisijos centralizuotai atliekamą įgyvendinimą.

2. 10 straipsnio 2 dalyje nurodyta procedūra taikoma tvirtinant:

a) Programos įgyvendinimo metinį darbo planą, nustatantį:

- prioritetus ir veiksmus, kurių reikia imtis, taip pat finansinių išteklių paskirstymą;
- atrankos ir finansavimo skyrimo kriterijus bei Bendrijos finansinės paramos procentinio dydžio nustatymo kriterijus;
- vienodo dydžio ir vienkartinį išmokų panaudojimo atvejus; ir
- konkursų skelbimo, bendrų veiksmų ir kvietimų teikti pasiūlymus planuojamą laiką;

b) 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytų veiksmų įgyvendinimo tvarką, įskaitant atrankos ir finansavimo skyrimo kriterijus.

3. Apie Programos įgyvendinimą Komisija informuoja 10 straipsnyje nurodytą komitetą.

8 straipsnis

Trečiųjų šalių dalyvavimas

Programoje gali dalyvauti:

a) ELPA/EEE šalys EEE susitarime nustatytais sąlygomis;

b) trečiosios šalys, ypač šalys, kurioms taikoma Europos kaimynystės politika, narystės Sąjungoje siekiančios šalys, šalys kandidatės, stojančiosios šalys bei stabilizacijos ir asociacijos procese dalyvaujančios Vakarų Balkanų šalys, laikantis atitinkamuose su tomis šalimis sudarytuose dvišaliuose arba daugiašaliuose susitarimuose, nustatančiuose tokių šalių dalyvavimo Bendrijos programose bendruosius principus, nustatytų sąlygų.

9 straipsnis

Rezultatų stebėseną, vertinimą ir platinimą

1. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, stebi Programos veiksmų įgyvendinimą atsižvelgiant į jos uždavinius. Ji apie tai pateikia pranešimą 9 straipsnyje nurodytam komitetui ir reguliariai apie tai informuoja Europos Parlamentą ir Tarybą.

2. Komisijos prašymu valstybės narės pateikia jai informaciją apie Programos įgyvendinimą ir joms daromą poveikį.

3. Komisija užtikrina, kad Programa būtų įvertinta praėjus trejiems metams nuo jos pradžios ir baigus ją įgyvendinti. Šių įvertinimų išvadas su pastabomis Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui bei Regionų komitetui.

Komisija viešai paskelbia veiksmų, kurių buvo imtasi pagal šį sprendimą, rezultatus.

10 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 3 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.
3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

11 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 20/2004/EB panaikinamas.

12 straipsnis

Baigiamoji nuostata

Šis sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje, 2006 m. gruodžio 18 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

J. BORRELL FONTELLES

Tarybos vardu

Pirmininkas

J.-E. ENESTAM

I PRIEDAS

2 STRAIPSNYJE NURODYTI VEIKSMAI IR PRIEMONĖS

I Uždavins

Užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą, visų pirma gerinant informacijos ir konsultacijų kokybę bei geriau atstovaujant vartotojų interesams.

1 veiksmas

Duomenų ir informacijos, suteikiančių pagrindą vystyti vartotojų politiką ir integruoti vartotojų interesus į kitas ES politikos sritis, rinkimas, keitimasis jais ir jų analizė, įskaitant:

- 1.1. rinkos pokyčių ir jų įtakos vartotojų ekonominiams ir kitiems interesams stebėseną ir vertinimą, įskaitant tyrimus, kainų tyrimus, rinkų struktūros pokyčių tyrimus, vartotojų ir įmonių apklausas, vartotojų skundų rinkimą ir analizę, duomenų apie verslo įmonių ir vartotojų tarpvalstybinę prekybą bei tarpvalstybines rinkas rinkimą ir analizę;
- 1.2. duomenų bazių kūrimą ir administravimą;
- 1.3. statistinių ir kitų susijusių duomenų, kurių statistinis aspektas prireikūs bus plėtojamas naudojantis Bendrijos statistikos programa, rinkimą ir analizę.

2 veiksmas

Duomenų ir informacijos rinkimas, keitimasis jais bei jų analizė ir įvertinimo priemonių, suteikiančių žinių apie vartojimo prekių ir paslaugų saugą, įskaitant produktų skleidžiamų cheminių medžiagų poveikį vartotojams, su tam tikromis vartojimo prekėmis ir paslaugomis susijusią riziką ir sužalojimus bei pranešimų apie pavojų techninę analizę, kūrimas.

3 veiksmas

Mokslinių rekomendacijų ir rizikos vertinimo, įskaitant Komisijos sprendimu Nr. 2004/210/EB, įsteigiančiu mokslinius komitetus vartotojų saugos, visuomenės sveikatos ir aplinkos srityje ⁽¹⁾, įsteigtų nepriklausomų mokslinių komitetų užduotis, rėmimas.

4 veiksmas

Teisinių ir kitų reglamentavimo iniciatyvų rengimas ir bendro reguliavimo bei savireguliacinio iniciatyvų skatinimas, įskaitant:

- 4.1. teisinę ir techninę patirtį, įskaitant reguliavimo ir jo poveikio analizę;
- 4.2. teisinę ir techninę patirtį, įskaitant tyrimus, susijusius su politikos formavimu produktų ir paslaugų saugos bei vartotojų ekonominių ir teisinių interesų srityse;
- 4.3. teisinę ir techninę patirtį, įskaitant tyrimus, atliekamus siekiant įvertinti būtinybę sukurti produktų saugos standartus ir standartizacijos įgaliojimų, susijusių su produktais ir paslaugomis, parengimą;
- 4.4. seminarus, konferencijas, mokomuosius renginius ir suinteresuotų subjektų bei ekspertų susitikimus.

5 veiksmas

Finansinė parama Europos vartotojų organizacijų veiklai.

6 veiksmas

Finansinė parama Europos vartotojų organizacijų, Bendrijos lygiu atstovaujančių vartotojų interesams produktų ir paslaugų standartų kūrimo procese, veiklai.

7 veiksmas

Regioninių, nacionalinių ir Europos vartotojų organizacijų gebėjimų stiprinimas, visų pirma rengiant mokymus ir keičiantis geriausia praktika ir patirtimi įtraukiant nuo 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojusių valstybių narių vartotojų organizacijų darbuotojus.

⁽¹⁾ OL L 66, 2004 3 4, p. 45.

II Uždaviny

Užtikrinti veiksmingą vartotojų apsaugos taisyklių taikymą, visų pirma bendradarbiaujant teisės aktų vykdymo, informavimo, švietimo ir žalos atlyginimo srityse.

8 veiksmas

Veiksmai, skirti veiksmingam Bendrijos vartotojų apsaugos teisės aktų taikymui, pirmiausia Direktyvai 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos ⁽¹⁾ ir Reglamentui (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo ⁽²⁾, pagerinti, įskaitant:

- 8.1. veiksmus, skirtus priežiūros ir teisės aktų vykdymo koordinavimui bei kompetentingų institucijų bendradarbiavimui pagerinti, įskaitant informacinių technologijų priemonių (pvz., duomenų bazių, informacinių ir ryšių sistemų) kūrimą ir priežiūrą, seminarų, konferencijų, mokomųjų renginių ir suinteresuotų subjektų bei teisės aktų vykdymo ekspertų susitikimų organizavimą, teisės aktų vykdymo pareigūnų mainus bei šių pareigūnų ir teisėjų mokymus;
- 8.2. ne maisto produktų ir paslaugų saugos stebėseną ir vertinimą, įskaitant RAPEX įspėjimo apie pavojų sistemos sustiprinimą ir jos taikymo srities išplėtimą ir veikimo gerinimą, atsižvelgiant į keitimosi informacija apie rinkos priežiūrą pokyčius ir į tolesnį vartojimo gaminių saugos tinklo vystymąsi, kaip numatyta Direktyvoje 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos;
- 8.3. bendrus priežiūros ir teisės aktų vykdymo veiksmus ir kitus veiksmus, vykdomus bendradarbiaujant administravimo ir teisės aktų vykdymo srityse;
- 8.4. veiksmus, skirtus bendradarbiavimui su šioje programoje nedalyvaujančiomis trečiosiomis šalimis administravimo ir teisės aktų vykdymo srityse.

9 veiksmas

Teisinė ir techninė patirtis, įskaitant tyrimus, stebint ir vertinant vartotojų apsaugos teisės aktų, pirmiausia 2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu ⁽³⁾ ir Reglamento (EB) Nr. 2006/2004, perkėlimą į nacionalinę teisę, įgyvendinimą ir vykdymą. Tai taip pat apima nesudėtingai ir viešai prieinamų duomenų bazių, apimančių Bendrijos vartotojų apsaugos teisės aktų įgyvendinimą, kūrimą ir priežiūrą.

10 veiksmas

Veiksmai informavimo, konsultavimo ir žalos atlyginimo srityse, įskaitant:

- 10.1. alternatyvių ginčų sprendimo sistemų veikimo stebėseną ir poveikio vertinimą;
- 10.2. finansinę paramą bendriems veiksams, vykdomiems kartu su viešosiomis įstaigomis arba pelno nesiekiančiomis organizacijomis, sudarančiomis Bendrijos tinklus, kurie teikia informaciją ir pagalbą vartotojams (Europos vartotojų centrų tinklas), kad jie galėtų geriau pasinaudoti savo teisėmis ir turėtų galimybę naudotis atitinkamais ginčų sprendimo būdais;
- 10.3. veiksmus, kuriais gerinamas ES piliečių informavimas vartotojų reikalų klausimais, ypač nuo 2004 m. gegužės 1 d. į Europos Sąjungą įstojusiose valstybėse narėse, įskaitant leidinių vartotojų politikos tematika leidimą, informacijos skelbimą internete ir informavimo apie vartotojų apsaugos priemones ir vartotojų teises veiksmus.

11 veiksmas

Vartotojų švietimo veiksmai, įskaitant:

- 11.1. specialius jauniems ir pagyvenusiems vartotojams bei pažeidžiamų vartotojų grupėms, kurios yra mažiau pajėgios apginti savo interesus, skirtus veiksmus ir interaktyvių vartotojų švietimo priemonių kūrimą.
- 11.2. finansinę paramą, skirtą integruotoms europinėms magistro laipsnio studijų vartotojų apsaugos tematika programoms rengti, įskaitant stipendijų sistemą, pagal kurią asmenims būtų suteikiama galimybė iki šešių mėnesių praleisti kitoje šalyje.

⁽¹⁾ OL L 11, 2002 1 15, p. 4.

⁽²⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Direktyva 2005/29/EB (OL L 149, 2005 6 11, p. 22).

⁽³⁾ OL L 149, 2005 6 11, p. 22.

II PRIEDAS

4 STRAIPSNYJE NURODYTI GAVĖJAI, TURINTYS TEISĘ Į FINANSINĘ PARAMĄ

1. Finansinė parama 4 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytiems veiksams finansuoti gali būti teikiama valstybės narės arba atitinkamos kompetentingos institucijos paskirtai ir Komisijos patvirtintai viešajai įstaigai arba pelno nesiekiančiai organizacijai.
2. Finansinė parama 4 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytiems veiksams finansuoti gali būti teikiama pagal 8 straipsnio nuostatas dalyvaujančių valstybių narių arba trečiųjų šalių, kaip apibrėžta Sprendimo Nr. 2317/2003/EB, sukuriančio aukštojo mokslo kokybės stiprinimo ir tarpkultūrinio supratimo stiprinimo bendradarbiaujant su trečiosiomis šalimis programą (*Erasmus Mundus*) (2004–2008 m.) ⁽¹⁾ 2 straipsnyje, aukštojo mokslo įstaigoms.
3. Finansinė parama 4 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytiems veiksams finansuoti gali būti teikiama studentams ir dėstytojams, dalyvaujantiems pagal 4 straipsnio 1 dalies b punktą bendrai finansuojamose integruotose europinėse magistro laipsnio studijų vartotojų apsaugos tematika programose.
4. Finansinė parama 4 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytiems veiksams finansuoti gali būti teikiama vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymo pareigūnams, kaip nurodyta Reglamente (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyvoje 2001/95/EB.
5. Finansinė parama 4 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytiems veiksams finansuoti gali būti teikiama Europos vartotojų organizacijoms, kurios:
 - a) yra nevyriausybinės, pelno nesiekiančios, neturinčios pramonės, prekybos ir verslo arba kitų susikertančių interesų, kurių pagrindinius tikslus ir veiklos rūšis sudaro vartotojų sveikatos, saugos ir ekonominių bei teisinių interesų propagavimas ir apsauga Bendrijoje;
 - b) nacionalinių vartotojų organizacijų buvo įgaliotos atstovauti vartotojų interesams Bendrijos lygiu ne mažiau kaip pusėje valstybių narių ir pagal nacionalines taisykles ar praktiką atstovauja vartotojams ir veikia regioniniu arba nacionaliniu lygiu; ir
 - c) Komisijai pateikė savo narystės, vidaus taisyklių ir finansavimo šaltinių patenkinamas ataskaitas.
6. Finansinė parama 4 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytiems veiksams finansuoti gali būti teikiama Europos vartotojų organizacijoms, kurios:
 - a) yra nevyriausybinės, pelno nesiekiančios, neturinčios pramonės, prekybos ir verslo arba kitų susikertančių interesų ir kurių pagrindinius tikslus bei veiklos rūšis sudaro atstovavimas vartotojų interesams standartų kūrimo procese Bendrijos lygiu;
 - b) atstovauti vartotojų interesams Bendrijos lygiu ne mažiau kaip dviejuose trečdaliuose valstybių narių buvo įgaliotos:
 - įstaigų, pagal nacionalines taisykles ar praktiką atstovaujančių valstybių narių nacionalinėms vartotojų organizacijoms arba
 - jeigu pirmoje įtraukoje nurodytų įstaigų nėra, valstybių narių nacionalinių vartotojų organizacijų, kurios pagal nacionalines taisykles ar praktiką atstovauja vartotojams ir veikia nacionaliniu lygiu;
 - c) Komisijai pateikė savo narystės, vidaus taisyklių ir finansavimo šaltinių patenkinamas ataskaitas.

⁽¹⁾ OL L 345, 2003 12 31, p. 1.